P9_TA(2024)0326

Măsurile de intervenție timpurie, condițiile de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție (SRMR3)

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 aprilie 2024 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție (COM(2023)0226 – C9-0139/2023 – 2023/0111(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(C/2025/3752)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2023)0226),

— având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C9-0139/2023),

— având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 5 iulie 2023 ([1]),

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 13 iulie 2023 ([2]),

— având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0155/2024),

1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;

2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;

3. încredințează Președintei sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

([1]) JO C 307, 31.8.2023, p. 19.
([2]) JO C 349, 29.9.2023, p. 161.

P9_TC1-COD(2023)0111

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 aprilie 2024 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2024/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție (*)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Cadrul de rezoluție al Uniunii pentru instituțiile de credit și firmele de investiții (denumite în continuare „instituțiile") a fost instituit în urma crizei financiare mondiale din 2008-2009 și în urma adoptării de către Consiliul pentru Stabilitate Financiară a atributelor-cheie ale regimurilor eficace de rezoluție a instituțiilor financiare ([3]), aprobate la nivel internațional. Cadrul de rezoluție al Uniunii constă în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]) și în Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]). Ambele acte se aplică instituțiilor stabilite în Uniune și oricărei alte entități care intră în domeniul de aplicare al directivei respective sau al regulamentului respectiv (denumite în continuare „entități"). Cadrul de rezoluție al Uniunii urmărește să gestioneze în mod ordonat intrarea în dificultate a instituțiilor și entităților prin menținerea funcțiilor critice ale instituțiilor și entităților și evitarea amenințărilor la adresa stabilității financiare, protejând, în același timp, deponenții și fondurile publice. În plus, cadrul de rezoluție al Uniunii urmărește să stimuleze dezvoltarea pieței interne în sectorul bancar prin crearea unui regim armonizat pentru abordarea coordonată a crizelor transfrontaliere și prin evitarea problemelor legate de condițiile de concurență echitabile.

(1a) În prezent, uniunea bancară se bazează doar pe doi dintre cei trei piloni preconizați, și anume pe mecanismul unic de supraveghere (MUS) și pe mecanismul unic de rezoluție (MUR). Prin urmare, aceasta este incompletă din cauza absenței celui de-al treilea pilon, sistemul european de asigurare a depozitelor (EDIS). Finalizarea uniunii bancare face parte integrantă din uniunea economică și monetară și din mecanismul care asigură stabilitatea financiară, în special prin reducerea riscurilor legate de așa-numitul „cerc vicios", care apar din cauza legăturilor ce există între bănci și entitățile suverane.

(*) Modificările din întregul text decurg din adoptarea amendamentului 1. Textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ▌.

([1]) JO C,, p..

([2]) JO C,, p..

([3]) Consiliul pentru Stabilitate Financiară, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions (Atributele-cheie ale regimurilor eficace de rezoluție a instituțiilor financiare), 15 octombrie 2014.

([4]) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

([5]) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

(2) La câțiva ani de la punerea în aplicare, cadrul de rezoluție al Uniunii, astfel cum este aplicabil în prezent, nu oferă rezultatele scontate în ceea ce privește unele dintre aceste obiective. În special, deși instituțiile și entitățile au înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește posibilitatea de soluționare și au alocat resurse semnificative în acest scop, în special prin constituirea capacității de absorbție a pierderilor și de recapitalizare și prin completarea mecanismelor de finanțare a rezoluției, cadrul de rezoluție al Uniunii este rareori utilizat. În schimb, intrarea în dificultate a anumitor instituții și entități mici și mijlocii este abordată în cea mai mare parte prin măsuri naționale nearmonizate. ***Din păcate, sunt utilizați în continuare*** banii contribuabililor***, și nu sistemele de siguranță finanțate de sector, inclusiv*** mecanismele de finanțare ***a procedurilor de rezoluție***. Această situație pare să rezulte din stimulente inadecvate. Aceste stimulente inadecvate rezultă din interacțiunea dintre cadrul de rezoluție al Uniunii cu normele naționale, marja largă de apreciere în ceea ce privește evaluarea interesului public nefiind întotdeauna exercitată astfel încât să reflecte modul în care s-a intenționat să se aplice cadrul de rezoluție al Uniunii. În același timp, cadrul de rezoluție al Uniunii a fost puțin utilizat din cauza riscurilor ca deponenții instituțiilor finanțate prin depozite să suporte pierderi pentru a se asigura că aceste instituții pot avea acces la finanțare externă în cadrul procedurii de rezoluție, în special în lipsa altor datorii care pot face obiectul recapitalizării interne. În fine, faptul că există norme mai puțin stricte privind accesul la finanțare în afara procedurii de rezoluție decât în cadrul acesteia a făcut ca în locul aplicării cadrului de rezoluție al Uniunii să se recurgă la alte soluții, care implică adesea utilizarea banilor contribuabililor în locul resurselor proprii ale instituției sau entității ori al plaselor de siguranță finanțate de sectorul bancar. Această situație generează, la rândul său, riscuri de fragmentare, riscuri de rezultate sub nivelul optim în ceea ce privește gestionarea situațiilor de intrare în dificultate a instituțiilor și entităților, în special în cazul unor instituții și entități mici și mijlocii, precum și costuri de oportunitate legate de neutilizarea resurselor financiare. Prin urmare, este necesar să se asigure o aplicare mai eficace și mai coerentă a cadrului de rezoluție al Uniunii și să se asigure că acesta poate fi aplicat ***atunci când acest lucru*** este în interesul public, inclusiv în cazul unor instituții mici și mijlocii ▌.

(3) În temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, statele membre care au stabilit o cooperare strânsă între Banca Centrală Europeană (BCE) și autoritățile naționale competente respective sunt considerate state membre participante în sensul regulamentului respectiv. Cu toate acestea, Regulamentul (UE) nr. 806/2014 nu conține detalii referitoare la procesul de pregătire a începerii cooperării strânse privind sarcinile legate de rezoluție. Prin urmare, este oportun să se stabilească aceste detalii.

(4) Intensitatea și nivelul de detaliu al activității de planificare a rezoluției necesare în ceea ce privește filialele care nu au fost identificate drept entități de rezoluție variază în funcție de dimensiunea și profilul de risc al instituțiilor și entităților în cauză, de prezența funcțiilor critice și de strategia de rezoluție a grupului. Prin urmare, Comitetul Unic de Rezoluție (denumit în continuare „comitetul”) ar trebui să poată lua în considerare acești factori atunci când identifică măsurile care trebuie luate cu privire la aceste filiale și să urmeze o abordare simplificată, după caz.

(5) O instituție sau o entitate care este în curs de lichidare în temeiul dreptului intern, în urma constatării faptului că instituția sau entitatea este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate și a concluziei comitetului potrivit căreia rezoluția acesteia nu este în interesul public, se îndreaptă în cele din urmă către ieșirea de pe piață. Aceasta implică faptul că nu este necesar un plan de măsuri care să fie luate în caz de intrare în dificultate, indiferent dacă autoritatea competentă a retras deja autorizația instituției sau a entității în cauză. Același lucru este valabil și pentru o instituție reziduală aflată în rezoluție după transferul activelor, drepturilor și pasivelor în contextul unei strategii de transfer. Prin urmare, este oportun să se precizeze că, în aceste situații, nu este necesară adoptarea de planuri de rezoluție.

(6) În prezent, comitetul poate interzice anumite distribuiri în cazul în care instituția sau entitatea nu îndeplinește cerința amortizorului combinat atunci când este luată în considerare în plus față de cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile (denumită în continuare „MREL”). Cu toate acestea, pentru a asigura securitatea juridică și alinierea la procedurile existente pentru punerea în aplicare a deciziilor luate de comitet, este necesar să se specifice mai clar rolurile autorităților implicate în procesul de interzicere a distribuirilor. Prin urmare, este oportun să se prevadă că instrucțiunea de interzicere a acestor distribuiri ar trebui transmisă de comitet autorității naționale de rezoluție, care ar trebui să pună în aplicare decizia comitetului. În plus, în anumite situații, o instituție sau o entitate ar putea avea obligația să respecte MREL pe o bază diferită de baza pe care instituția sau entitatea respectivă trebuie să respecte cerința amortizorului combinat. Această situație creează incertitudini cu privire la condițiile de exercitare a competențelor comitetului de interzicere a distribuirilor și de calculare a sumei maxim distribuibile aferente MREL. Prin urmare, ar trebui să se prevadă că, în aceste cazuri, comitetul ar trebui să solicite autorităților naționale de

rezoluție să interzică anumite distribuiri pe baza estimării cerinței amortizorului combinat care rezultă din Regulamentul delegat (UE) 2021/1118 al Comisiei ([6]). Pentru a asigura transparența și securitatea juridică, comitetul ar trebui să comunice cerința estimată a amortizorului combinat instituției sau entității, care ar trebui apoi să facă publică cerința estimată a amortizorului combinat.

(7) Directiva 2014/59/UE și Regulamentul (UE) nr. 575/2013 stabilesc competențele care trebuie exercitate de autoritățile de rezoluție, dintre care unele nu sunt incluse în Regulamentul (UE) nr. 806/2014. În cadrul mecanismului unic de rezoluție, acest lucru poate crea incertitudine cu privire la autoritățile care ar trebui să exercite aceste competențe și la condițiile în care ele ar trebui să fie exercitate. Prin urmare, este necesar să se precizeze modul în care autoritățile naționale de rezoluție ar trebui să exercite anumite competențe prevăzute doar în Directiva 2014/59/UE în ceea ce privește entitățile și grupurile care intră în sfera de responsabilitate a directă a comitetului. În aceste cazuri, comitetul ar trebui să aibă posibilitatea, atunci când consideră necesar, de a solicita autorităților naționale de rezoluție să exercite aceste competențe. În special, comitetul ar trebui să poată solicita autorităților naționale de rezoluție să impună unei instituții sau entități să țină o evidență detaliată a contractelor financiare la care instituția sau entitatea este parte sau să aplice competența de a suspenda anumite obligații financiare în temeiul articolului 33a din Directiva 2014/59/UE. Cu toate acestea, având în vedere că aprobările pentru reducerea instrumentelor de pasive eligibile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([7]), care se aplică și instituțiilor și entităților, precum și datoriilor care fac obiectul MREL, nu necesită aplicarea legislației naționale, comitetul ar trebui să poată acorda aceste aprobări direct instituțiilor sau entităților, fără a fi nevoit să solicite autorităților naționale de rezoluție să exercite această competență.

(8) Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]), Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului ([9]) și Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului ([10]) au pus în aplicare în dreptul Uniunii „lista internațională a termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC)" publicată de Consiliul pentru Stabilitate Financiară la 9 noiembrie 2015 (denumită în continuare „standardul TLAC") pentru băncile de importanță sistemică globală, denumite în dreptul Uniunii instituții de importanță sistemică globală (G-SII). Regulamentul (UE) 2019/877 și Directiva (UE) 2019/879 au modificat, de asemenea, MREL prevăzută în Directiva 2014/59/UE și în Regulamentul (UE) nr. 806/2014. Este necesar să se alinieze dispozițiile din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 privind MREL la punerea în aplicare a standardului TLAC pentru G-SII în ceea ce privește anumite datorii care ar putea fi utilizate pentru a îndeplini partea din MREL care ar trebui să fie îndeplinită cu fonduri proprii și alte datorii subordonate. În special, datoriile de rang egal cu anumite datorii excluse ar trebui să fie incluse în fondurile proprii și în instrumentele eligibile subordonate ale entităților de rezoluție în cazul în care cuantumul acestor datorii excluse din bilanțul entității de rezoluție nu depășește 5 % din cuantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile ale entității de rezoluție și din această includere nu rezultă niciun risc legat de principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat.

(9) Normele de stabilire a MREL se axează în principal pe stabilirea nivelului adecvat al MREL, presupunând că instrumentul de recapitalizare internă este strategia de rezoluție preferată. Cu toate acestea, Regulamentul (UE) nr. 806/2014 permite comitetului să utilizeze alte instrumente de rezoluție, și anume cele care se bazează pe transferul activității instituției aflate în rezoluție către un cumpărător privat sau către o instituție-punte. Prin urmare, ar trebui să se precizeze că, în cazul în care planul de rezoluție prevede utilizarea instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte ▌***, în mod separat sau împreună cu alte instrumente de rezoluție,*** comitetul ar trebui să stabilească nivelul MREL pentru entitatea de rezoluție în cauză pe baza particularităților instrumentelor de rezoluție respective și a diferitelor nevoi de absorbție a pierderilor și de recapitalizare pe care le implică instrumentele respective.

([6]) Regulamentul delegat (UE) 2021/1118 al Comisiei din 26 martie 2021 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează metodologia de utilizat de către autoritățile de rezoluție pentru a estima cerința menționată la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului și cerința amortizorului combinat în privința entităților de rezoluție, la nivelul consolidat al grupului de rezoluție, în cazul în care grupul de rezoluție nu face obiectul respectivelor cerințe în temeiul directivei menționate anterior (JO L 241, 8.7.2021, p. 1).

([7]) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

([8]) Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

([9]) Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (JO L 150, 7.6.2019, p. 226).

([10]) Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE (JO L 150, 7.6.2019, p. 296).

(10) În cazul entităților de rezoluție, nivelul MREL este suma dintre cuantumul pierderilor așteptate în cadrul procedurii de rezoluți și cuantumul aferent recapitalizării care îi permite entității de rezoluție să îndeplinească în continuare condițiile de autorizare și să își desfășoare activitățile pentru o perioadă corespunzătoare. Anumite strategii de rezoluție preferate implică transferul de active, drepturi și pasive către un beneficiar ▌, în special instrumentul de vânzare a activității. În aceste cazuri, obiectivele urmărite de componenta de recapitalizare ar putea să nu se aplice în aceeași măsură ca în cazul unei strategii de recapitalizare internă în regim bancar deschis, deoarece comitetul nu va trebui să se asigure că entitatea de rezoluție restabilește conformitatea cu cerințele sale de fonduri proprii după adoptarea măsurii de rezoluție. Cu toate acestea, în astfel de cazuri, se preconizează că pierderile vor depăși cerințele de fonduri proprii ale entității de rezoluție. Prin urmare, este oportun să se prevadă că nivelul MREL al respectivelor entități de rezoluție continuă să includă un cuantum al recapitalizării care este ajustat în mod proporțional cu strategia de rezoluție.

(11) În cazul în care strategia de rezoluție prevede utilizarea ***și a*** altor instrumente de rezoluție decât ***exclusiv*** recapitalizarea internă, nevoile de recapitalizare ale entității în cauză vor fi, în general, mai mici după rezoluție decât în cazul recapitalizării interne în regim bancar deschis. În această situație, în calibrarea MREL ar trebui să se țină seama de acest aspect atunci când se estimează cerința de recapitalizare. Prin urmare, atunci când ajustează nivelul MREL în cazul entităților de rezoluție al căror plan de rezoluție prevede instrumentul de vânzare a activității sau instrumentul instituției-punte ▌, ***în mod separat sau împreună cu alte instrumente de rezoluție,*** comitetul ar trebui să țină seama de caracteristicile acestor instrumente, inclusiv de perimetrul preconizat al transferului către cumpărătorul privat sau către instituția-punte, de tipurile de instrumente care urmează să fie transferate, de valoarea preconizată și de tranzacționabilitatea instrumentelor respective, precum și de concepția strategiei de rezoluție preferate, inclusiv de utilizarea complementară a instrumentului de separare a activelor. Întrucât autoritatea de rezoluție trebuie să decidă de la caz la caz cu privire la orice posibilă utilizare în cadrul procedurii de rezoluție a fondurilor provenite de la schema de garantare a depozitelor și întrucât o astfel de decizie nu poate fi asumată cu certitudine ex ante, comitetul nu ar trebui să ia în considerare contribuția potențială a schemei de garantare a depozitelor în cadrul procedurii de rezoluție atunci când calibrează nivelul MREL. ***Această abordare reduce, de asemenea, probabilitatea hazardului moral prin asigurarea faptului că entitățile nu presupun în mod anticipat că vor fi utilizate fondurile din respectivul sistem de garantare a depozitelor pentru a se atinge cota de 8 % a pasivelor totale și ținta privind fondurile proprii.***

▌

(13) În temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ([11]), BCE are competența de a îndeplini atribuții de supraveghere în ceea ce privește intervenția timpurie. Este necesar să se reducă riscurile care decurg din transpunerea divergentă în legislațiile naționale a măsurilor de intervenție timpurie prevăzute în Directiva 2014/59/UE și să se faciliteze aplicarea eficace și consecventă de către BCE a competențelor sale de a lua măsuri de intervenție timpurie. Aceste măsuri de intervenție timpurie au fost create pentru a permite autorităților competente să remedieze deteriorarea situației financiare și economice a unei instituții sau entități și să reducă, în măsura posibilului, riscul și impactul unei rezoluții eventuale. Cu toate acestea, din cauza lipsei de certitudine în ceea ce privește indicatorii de declanșare pentru aplicarea acestor măsuri de intervenție timpurie și a suprapunerilor parțiale cu măsurile de supraveghere, măsurile de intervenție timpurie au fost rareori utilizate. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2014/59/UE privind măsurile de intervenție timpurie ar trebui să se reflecte în Regulamentul (UE) nr. 806/2014, asigurând astfel un instrument juridic unic și direct aplicabil pentru BCE, iar condițiile de aplicare a acestor măsuri de intervenție timpurie ar trebui să fie simplificate și precizate mai în detaliu. Pentru a elimina incertitudinile cu privire la condițiile și calendarul de demitere a organului de conducere și de numire a administratorilor temporari, măsurile respective ar trebui să fie identificate în mod explicit ca măsuri de intervenție timpurie, iar aplicarea lor ar trebui să facă obiectul acelorași indicatori de declanșare. În același timp, BCE ar trebui să aibă obligația de a selecta măsurile corespunzătoare pentru a aborda o situație specifică, în conformitate cu principiul proporționalității. Pentru a permite BCE să ia în considerare riscurile reputaționale sau riscurile legate de spălarea banilor sau de tehnologia informației și comunicațiilor, BCE ar trebui să evalueze condițiile de aplicare a măsurilor de intervenție timpurie nu numai pe baza unor indicatori cantitativi, care includ cerințele de capital sau de lichiditate, nivelul de îndatorare, creditele neperformante sau concentrarea expunerilor, ci și pe baza unor indicatori de declanșare calitativi.

([11]) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

(14) Este necesar să se asigure faptul că comitetul este în măsură să se pregătească pentru o rezoluție eventuală a unei instituții sau entități. Prin urmare, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ar trebui să informeze comitetul cu privire la deteriorarea situației financiare a unei instituții sau entități suficient de devreme, iar comitetul ar trebui să aibă competențele necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor pregătitoare. Este important de menționat că, pentru a permite comitetului să reacționeze cât mai rapid posibil la deteriorarea situației unei instituții sau a unei entități, aplicarea prealabilă a măsurilor de intervenție timpurie nu ar trebui să fie o condiție pentru luarea de măsuri de către comitet pentru scoaterea pe piață a instituției sau a entității sau pentru solicitarea de către comitet de informații în vederea actualizării planului de rezoluție și a pregătirii evaluării. Pentru a asigura o reacție consecventă, coordonată, eficace și promptă la deteriorarea situației financiare a unei instituții sau a unei entități și pentru a se pregăti în mod corespunzător pentru o rezoluție eventuală, este necesar să se consolideze interacțiunea și coordonarea între BCE, autoritățile naționale competente și comitet. De îndată ce o instituție sau o entitate îndeplinește condițiile de aplicare a măsurilor de intervenție timpurie, BCE, autoritățile naționale competente și comitetul ar trebui să își intensifice schimburile de informații, inclusiv de informații provizorii, și să monitorizeze în comun situația financiară a instituției sau a entității.

(14a) În cazul în care comitetul solicită informații ce sunt necesare pentru actualizarea planurilor de rezoluție, pentru pregătirea eventualei rezoluții a unei entități sau pentru efectuarea unei evaluări, BCE sau autoritățile naționale competente vizate ar trebui să comunice comitetului informațiile respective, în măsura în care dispun de acestea. În cazul în care BCE sau autoritățile naționale competente vizate nu dispun încă de informațiile respective, comitetul și BCE sau autoritățile naționale competente vizate ar trebui să coopereze și să se coordoneze pentru a colecta informațiile pe care comitetul le consideră necesare. În contextul acestei cooperări, autoritățile naționale competente ar trebui să colecteze informațiile necesare, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității.

(15) Este necesar să se asigure luarea de măsuri prompte și coordonarea timpurie între comitet și BCE sau autoritatea națională competentă relevantă în ceea ce privește grupurile transfrontaliere mai puțin semnificative, atunci când o instituție sau o entitate este încă în activitate, dar există un risc semnificativ ca instituția sau entitatea să intre în dificultate. Prin urmare, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ar trebui să notifice acest risc comitetului cât mai curând posibil. Notificarea respectivă ar trebui să conțină motivele evaluării BCE sau a autorității naționale competente relevante și o prezentare generală a măsurilor alternative ale sectorului privat, a acțiunilor de supraveghere sau a măsurilor de intervenție timpurie care sunt disponibile pentru a preveni intrarea în dificultate a instituției sau a entității într-un interval de timp rezonabil. O astfel de notificare timpurie nu ar trebui să aducă atingere procedurilor de stabilire a îndeplinirii condițiilor pentru declanșarea procedurii de rezoluție. Notificarea prealabilă de către BCE sau de către autoritatea națională competentă relevantă către comitet a unui risc semnificativ ca o instituție sau o entitate să intre în dificultate sau să fie susceptibilă de a intra în dificultate nu ar trebui să fie o condiție pentru a stabili ulterior că o instituție sau o entitate este efectiv în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate. În plus, în cazul în care, într-o etapă ulterioară, instituția sau entitatea este evaluată ca fiind în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate și dacă nu există soluții alternative pentru a preveni intrarea în dificultate într-un interval de timp rezonabil, comitetul trebuie să ia o decizie cu privire la luarea unei măsuri de rezoluție. În acest caz, promptitudinea deciziei de a aplica o măsură de rezoluție unei instituții sau entități poate fi fundamentală pentru punerea în aplicare cu succes a strategiei de rezoluție, în special deoarece o intervenție timpurie în cadrul instituției sau al entității poate contribui la asigurarea unor niveluri suficiente de capacitate de absorbție a pierderilor și de lichiditate pentru a pune în aplicare strategia respectivă. Prin urmare, este oportun să se permită comitetului să evalueze, în strânsă cooperare cu BCE sau cu autoritatea națională competentă relevantă, ce constituie un interval de timp rezonabil pentru punerea în aplicare a unor măsuri alternative care să evite intrarea în dificultate a instituției sau a entității. ***Atunci când se efectuează această evaluare, ar trebui să se țină seama și de necesitatea de a menține capacitatea autorității de rezoluție și a entității în cauză de a pune în aplicare efectiv strategia de rezoluție atunci când, în cele din urmă, acest lucru se dovedește necesar, dar nu ar trebui să fie împiedicată luarea unor măsuri alternative. În special, calendarul prevăzut pentru măsurile alternative ar trebui să fie de așa natură încât să nu pună în pericol eficacitatea unei eventuale puneri în aplicare a strategiei de rezoluție.*** Pentru a asigura un rezultat în timp util și pentru a permite comitetului să se pregătească în mod corespunzător pentru rezoluția potențială a instituției sau a entității, comitetul și BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ar trebui să se reunească periodic, iar comitetul ar trebui să decidă cu privire la frecvența reuniunilor respective, ținând seama de circumstanțele cazului.

(16) Pentru a acoperi încălcările semnificative ale cerințelor prudențiale, este necesar să se precizeze mai în detaliu condițiile pentru a stabili dacă întreprinderile-mamă, inclusiv societățile holding, sunt în curs de a intra în dificultate sau sunt susceptibile de a intra în dificultate. O încălcare a acestor cerințe de către o întreprindere-mamă ar trebui să fie semnificativă atunci când tipul și amploarea încălcării sunt comparabile cu o încălcare care, dacă ar fi fost comisă de o instituție de credit, ar fi justificat retragerea autorizației de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2013/36/UE.

(17) Cadrul de rezoluție este menit să se aplice în mod potențial oricărei instituții sau entități, indiferent de dimensiunea și de modelul de afaceri al acesteia, ***dacă se determină că există un interes public în acest sens***. Pentru a asigura un astfel de rezultat, ar trebui să se specifice criteriile de aplicare a evaluării interesului public în cazul unei instituții sau al unei entități în curs de a intra în dificultate. ***Astfel, este necesar să se clarifice faptul că, în funcție de circumstanțele concrete, se poate considera că anumite funcții ale instituției sau ale entității au o importanță critică dacă întreruperea lor ar afecta stabilitatea financiară sau serviciile critice de la nivel regional, în special în cazul în care posibilitatea de a înlocui funcțiile critice este determinată de piața geografică corespunzătoare.***

(18) Evaluarea măsurii în care rezoluția unei instituții sau a unei entități este în interesul public ar trebui să reflecte considerentul că deponenții sunt mai bine protejați atunci când fondurile schemei de garantare a depozitelor sunt utilizate mai eficient, iar pierderile pentru fondurile respective sunt reduse la minimum. Prin urmare, în cadrul evaluării interesului public, ar trebui să se considere că obiectivul rezoluției de a proteja deponenții este mai bine realizat în cadrul procedurii de rezoluție dacă alegerea opțiunii insolvenței ar fi mai costisitoare pentru schema de garantare a depozitelor.

(19) Evaluarea măsurii în care rezoluția unei instituții sau a unei entități este în interesul public ar trebui să reflecte, de asemenea, în măsura posibilului, diferența dintre, pe de o parte, finanțarea furnizată prin intermediul plaselor de siguranță finanțate de sectorul bancar (mecanisme de finanțare a rezoluției sau scheme de garantare a depozitelor) și, pe de altă parte, finanțarea furnizată de statele membre din banii contribuabililor. Finanțarea furnizată de statele membre prezintă un risc mai mare de hazard moral și ***stimulează mai puțin*** disciplina pe piață ***și ar trebui avută în vedere numai în împrejurări extraordinare***. Prin urmare, atunci când evaluează obiectivul de a reduce la minimum dependența de sprijinul financiar public extraordinar, comitetul ar trebui să considere că finanțarea prin intermediul mecanismelor de finanțare a rezoluției sau al schemei de garantare a depozitelor este preferabilă finanțării prin intermediul unui volum egal de resurse din bugetul statelor membre.

(19a) În cazul în care cadrele naționale de insolvență și rezoluție ating în mod eficace și în aceeași măsură obiectivele cadrului, ar trebui să se acorde prioritate opțiunii care reduce la minimum riscul pentru contribuabili și pentru economie. Această abordare asigură o procedură prudentă și responsabilă, aliniată la obiectivul general de a proteja deopotrivă interesele contribuabililor și stabilitatea economică în general.

(19b) Sprijinul financiar extraordinar pentru instituțiile financiare, finanțat de contribuabili, ar trebui acordat, dacă este cazul, numai pentru a remedia o tulburare gravă, cu caracter excepțional și sistemic, a economiei, dat fiind că acesta reprezintă o povară semnificativă pentru finanțele publice și afectează condițiile de concurență echitabile de pe piața internă.

(20) Pentru a se asigura că obiectivele rezoluției sunt atinse în modul cel mai eficace, rezultatul evaluării interesului public ar trebui ***să determine dacă*** lichidarea instituției sau a entității în curs de a intra în dificultate în cadrul procedurii obișnuite de insolvență ar atinge obiectivele rezoluției într-un mod mai eficace ***decât procedura de rezoluție,*** și nu doar în aceeași măsură ca procedura de rezoluție.

(21) Luând în considerare experiența dobândită în punerea în aplicare a Directivei 2014/59/UE, a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 și a Directivei 2014/49/UE, este necesar să se precizeze mai în detaliu condițiile în care pot fi acordate, în mod excepțional, măsuri de precauție care se califică drept sprijin financiar public extraordinar. Pentru a reduce la minimum denaturările concurenței care decurg din diferențele de natură ale schemelor de garantare a depozitelor din Uniune, intervențiile acestor scheme în contextul măsurilor preventive conforme cu cerințele prevăzute în Directiva 2014/49/UE care se califică drept sprijin financiar public extraordinar ar trebui să fie permise în mod excepțional în cazul în care instituția sau entitatea beneficiară nu îndeplinește niciuna dintre condițiile pentru a fi considerată ca fiind în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate. Ar trebui să se asigure că măsurile de precauție sunt luate suficient de devreme. BCE își întemeiază în prezent aprecierea conform căreia o instituție sau o entitate este solvabilă, în scopul recapitalizării preventive, pe o evaluare prospectivă pentru următoarele 12 luni a măsurii în care instituția sau entitatea poate respecta cerințele de fonduri proprii prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau în Regulamentul (UE) 2019/2033 și cerința de fonduri proprii suplimentare prevăzută în Directiva 2013/36/UE sau în Directiva (UE) 2019/2034. Această practică ar trebui să fie prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 806/2014. În plus, măsurile de salvare a activelor depreciate, inclusiv vehiculele de gestionare a activelor sau schemele de garantare a activelor, se pot dovedi eficace și eficiente în abordarea cauzelor posibilelor dificultăți financiare cu care se confruntă instituțiile și entitățile și în prevenirea intrării lor în dificultate și, prin urmare, ar putea constitui măsuri de precauție relevante. Prin urmare, ar trebui să se precizeze că astfel de măsuri de precauție pot lua forma unor măsuri privind activele depreciate.

(22) Pentru a menține disciplina pe piață, a proteja fondurile publice și a evita denaturarea concurenței, măsurile de precauție ar trebui să rămână o excepție și să fie aplicate numai pentru a aborda perturbările grave ale pieței sau pentru a menține stabilitatea financiară***, în special în cazul unei crize sistemice***. În plus, nu ar trebui să se recurgă la măsuri de precauție pentru a aborda pierderile suferite sau probabile. Instrumentul cel mai fiabil pentru identificarea pierderilor suferite sau susceptibile de a fi suferite este o evaluare a calității activelor efectuată de BCE, de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([12]), sau de autoritățile naționale competente. BCE și autoritățile naționale competente ar trebui să utilizeze această evaluare pentru a identifica pierderile suferite sau susceptibile de a fi suferite dacă evaluarea menționată poate fi efectuată într-un interval de timp rezonabil. În cazul în care acest lucru nu este posibil, BCE și autoritățile naționale competente ar trebui să identifice pierderile suferite sau susceptibile de a fi suferite în modul cel mai fiabil posibil în circumstanțele predominante, pe baza inspecțiilor la fața locului, după caz.

(23) Recapitalizarea preventivă are scopul de a sprijini instituțiile și entitățile viabile identificate ca fiind susceptibile să se confrunte cu dificultăți temporare în viitorul apropiat și de a preveni continuarea deteriorării situației acestora. Pentru a evita acordarea de subvenții publice întreprinderilor care sunt deja neprofitabile în momentul acordării sprijinului, măsurile de precauție acordate sub forma achiziționării de instrumente de fonduri proprii sau de alte instrumente de capital sau prin măsuri privind activele depreciate nu ar trebui să depășească suma necesară pentru a acoperi deficitele de capital identificate în scenariul nefavorabil al unei simulări de criză sau al unui exercițiu echivalent. Pentru a se asigura că finanțarea publică este în cele din urmă întreruptă, aceste măsuri de precauție ar trebui, de asemenea, să fie limitate în timp și să conțină un calendar clar pentru încetarea lor (***o „măsură privind strategia de încetare a sprijinului”***). Instrumentele perpetue, inclusiv fondurile proprii de nivel 1 de bază, ar trebui să fie utilizate numai în circumstanțe excepționale și să facă obiectul anumitor limite cantitative, deoarece, prin natura lor, nu sunt adecvate pentru respectarea condiției privind caracterul temporar.

(24) Măsurile de precauție ar trebui să se limiteze la suma de care instituția sau entitatea ar avea nevoie pentru a-și menține solvabilitatea în cazul unui scenariu nefavorabil, astfel cum este stabilit în cadrul unei simulări de criză sau al unui exercițiu echivalent. În cazul măsurilor de precauție sub formă de măsuri privind activele depreciate, instituția sau entitatea beneficiară ar trebui să poată utiliza suma respectivă pentru a acoperi pierderile aferente activelor transferate sau în combinație cu o achiziție de instrumente de capital, cu condiția ca valoarea totală a deficitului identificat să nu fie depășită. De asemenea, este necesar să se asigure că aceste măsuri de precauție sub formă de măsuri privind activele depreciate respectă normele existente privind ajutoarele de stat și cele mai bune practici, că restabilesc viabilitatea pe termen lung a instituției sau a entității, că ajutorul de stat este limitat la minimul necesar și că se evită denaturarea concurenței. Din aceste motive, în cazul măsurilor de precauție sub formă de măsuri privind activele depreciate, autoritățile în cauză ar trebui să țină seama de orientările specifice, inclusiv de modelul pentru SAI ([13]) și de Comunicarea privind abordarea problemei creditelor neperformante ([14]). Aceste măsuri de precauție sub formă de măsuri privind activele depreciate ar trebui, de asemenea, să fie întotdeauna supuse condiției imperative privind caracterul temporar. Se estimează că garanțiile publice acordate pentru o anumită perioadă de timp în legătură cu activele depreciate ale instituției sau ale entității în cauză vor asigura o mai bună respectare a condiției privind caracterul temporar decât transferurile de astfel de active către o entitate care beneficiază de sprijin public. Pentru a se asigura că ***instituțiile care beneficiază de sprijin respectă condițiile aferente sprijinului, BCE sau autoritățile naționale competente ar trebui să le solicite instituțiilor care nu și-au îndeplinit angajamentele un plan de remediere. În cazul în care BCE sau o autoritate națională competentă consideră că măsurile din planul de remediere nu sunt de natură să asigure viabilitatea pe termen lung a instituției sau în cazul în care instituția nu a respectat planul de remediere, BCE sau autoritatea națională competentă în cauză ar trebui să efectueze o evaluare pentru a determina dacă instituția intră în dificultate sau este*** susceptibilă de a intra în dificultate***, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014***.

(25) Este important să se asigure măsuri de rezoluție rapide și în timp util din partea comitetului atunci când aceste măsuri implică acordarea unui ajutor de stat sau a unui ajutor din partea fondului. Prin urmare, este necesar să se permită comitetului să adopte schema de rezoluție în cauză înainte ca Comisia să evalueze dacă un astfel de ajutor este compatibil cu piața internă. Cu toate acestea, pentru a asigura buna funcționare a pieței interne într-un astfel de scenariu, schemele de rezoluție care implică acordarea de ajutoare de stat sau de ajutoare din partea fondului ar trebui, în fine, să facă în continuare obiectul aprobării de către Comisie a acestor ajutoare. Pentru a permite Comisiei să evalueze cât mai curând posibil dacă ajutorul din partea fondului este compatibil cu piața unică și pentru a asigura buna circulație a informațiilor, este, de asemenea, necesar să se stabilească faptul că comitetul și Comisia ar trebui să comunice prompt toate informațiile necesare cu privire la posibila utilizare a ajutorului din partea fondului și să se prevadă norme specifice cu privire la momentul și tipul de informații pe care comitetul ar trebui să le furnizeze Comisiei pentru a contribui la evaluarea de către Comisie a compatibilității ajutorului din partea fondului.

([12]) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

([13]) COM(2018) 133 final.

([14]) COM(2020) 822 final.

(26) Procedura care reglementează declanșarea procedurii de rezoluție și procedura care reglementează decizia de aplicare a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie sunt similare. Prin urmare, este oportun să se alinieze sarcinile comitetului și, respectiv, fie ale BCE, fie ale autorității naționale competente, după caz, atunci când, pe de o parte, acestea evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile de aplicare a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie și, pe de altă parte, atunci când evaluează condițiile de adoptare a unei scheme de rezoluție.

(27) Este posibil ca măsura de rezoluție să fie aplicată unei entități de rezoluție care se află la conducerea unui grup de rezoluție, în timp ce competențele de reducere a valorii contabile și de conversie trebuie aplicate unei alte entități din același grup. Interdependențele dintre aceste entități, inclusiv existența unor cerințe de capital consolidat care trebuie restabilite și necesitatea de a activa mecanismele de pierdere în amonte și de capital în aval, pot îngreuna evaluarea necesităților de absorbție a pierderilor și de recapitalizare pentru fiecare entitate în parte și, astfel, stabilirea sumelor necesare care trebuie reduse și convertite pentru fiecare entitate. Prin urmare, ar trebui să se precizeze procedura de aplicare a competenței de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile în aceste situații, comitetul trebuind să ia în considerare aceste interdependențe. În acest scop, în cazul în care o entitate îndeplinește condițiile pentru aplicarea competenței de reducere a valorii contabile și de conversie și o altă entitate din cadrul aceluiași grup îndeplinește în același timp condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție, comitetul ar trebui să adopte o schemă de rezoluție care să acopere ambele entități.

(28) Pentru a spori securitatea juridică și având în vedere relevanța potențială a datoriilor care ar putea rezulta din evenimente incerte viitoare, inclusiv rezultatul litigiilor pendinte la momentul rezoluției, este necesar să se stabilească tratamentul de care ar trebui să beneficieze datoriile respective pentru aplicarea instrumentului de recapitalizare internă. Principiile directoare în această privință ar trebui să fie cele prevăzute în normele contabile, în special în normele contabile stabilite în Standardul Internațional de Contabilitate 37, astfel cum a fost adoptat prin Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei ([15]). Pe această bază, autoritățile de rezoluție ar trebui să facă o distincție între provizioane și datorii contingente. Provizioanele sunt datorii care se referă la o ieșire probabilă de fonduri și care pot fi estimate în mod fiabil. Datoriile contingente nu sunt recunoscute ca datorii contabile deoarece se referă la o obligație care nu poate fi considerată probabilă la momentul estimării sau care nu poate fi estimată în mod fiabil.

(29) Întrucât provizioanele sunt datorii contabile, ar trebui să se precizeze că aceste provizioane trebuie tratate în același mod ca și alte datorii. Aceste provizioane ar trebui să poată face obiectul recapitalizării interne, cu excepția cazului în care îndeplinesc unul dintre criteriile specifice pentru a fi excluse din domeniul de aplicare al instrumentului de recapitalizare internă. Având în vedere relevanța potențială a acestor provizioane în cadrul procedurii de rezoluție și pentru a asigura certitudinea în demersul de aplicare a instrumentului de recapitalizare internă, ar trebui să se precizeze că provizioanele fac parte din datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne și că, prin urmare, instrumentul de recapitalizare internă se aplică în cazul acestora.

(30) În conformitate cu principiile contabile, datoriile contingente nu pot fi recunoscute ca datorii și, prin urmare, nu ar trebui să poată face obiectul recapitalizării interne. Cu toate acestea, este necesar să se asigure că o datorie contingentă care ar rezulta dintr-un eveniment improbabil sau care nu poate fi estimată în mod fiabil la momentul rezoluției nu afectează eficacitatea strategiei de rezoluție și, în special, a instrumentului de recapitalizare internă. Pentru a atinge acest obiectiv, evaluatorul ar trebui, în cadrul evaluării efectuate în scopul rezoluției, să evalueze datoriile contingente care sunt incluse în bilanțul instituției sau al entității aflate în rezoluție și să cuantifice, cât mai bine posibil, valoarea potențială a acestor datorii. Pentru a se asigura că, după procesul de rezoluție, instituția sau entitatea poate menține o încredere suficientă a pieței pentru o perioadă adecvată, evaluatorul ar trebui să țină seama de această valoare potențială atunci când stabilește cuantumul cu care trebuie reduse sau convertite datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne pentru a restabili ratele fondurilor proprii ale instituției aflate în rezoluție. În special, autoritatea de rezoluție ar trebui să aplice competențele de conversie în cazul datoriilor care pot face obiectul recapitalizării interne în măsura în care acest lucru este necesar pentru a se asigura că recapitalizarea instituției aflate în rezoluție este suficientă pentru a acoperi pierderile potențiale care pot fi cauzate de o datorie care ar putea apărea ca urmare a unui eveniment improbabil. Atunci când evaluează cuantumul care urmează să fie redus sau convertit, autoritatea de rezoluție ar trebui să analizeze cu atenție impactul pierderii potențiale asupra instituției aflate în rezoluție, pe baza unei serii de factori, inclusiv probabilitatea ca evenimentul să se producă, intervalul de timp în care se poate produce și cuantumul datoriei contingente.

([15]) Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei din 3 noiembrie 2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 320, 29.11.2008, p. 1).

(31) În anumite circumstanțe, după ce Fondul unic de rezoluție a furnizat o contribuție de până la maximum 5 % din totalul datoriilor, inclusiv fondurile proprii ale instituției sau ale entității comitetul poate utiliza surse suplimentare de finanțare pentru a-și sprijini în continuare măsurile de rezoluție. Ar trebui să se precizeze mai clar circumstanțele în care Fondul unic de rezoluție poate oferi sprijin suplimentar atunci când toate datoriile cu un rang de prioritate inferior depozitelor care nu sunt excluse în mod obligatoriu sau discreționar de la recapitalizarea internă au fost reduse sau convertite integral.

(32) Succesul rezoluției depinde de accesul în timp util al comitetului la informațiile relevante provenite de la instituțiile și entitățile care intră în sfera de responsabilitate a comitetului și de la instituțiile și autoritățile publice. În acest context, comitetul ar trebui să poată avea acces la informațiile de natură statistică pe care BCE le-a colectat în cadrul funcției sale de bancă centrală, pe lângă informațiile de care dispune BCE în calitate de supraveghetor în cadrul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013. În temeiul Regulamentului (CE) nr. 2533/98 al Consiliului ([16]), comitetul ar trebui să asigure protecția fizică și logică a informațiilor statistice confidențiale și ar trebui să solicite autorizarea BCE pentru transmiterea ulterioară care poate fi necesară pentru executarea sarcinilor comitetului. Întrucât informațiile referitoare la numărul de clienți pentru care o instituție sau o entitate este singurul sau principalul partener bancar, deținute de mecanismele centralizate automatizate instituite în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ([17]), pot fi necesare pentru a efectua evaluarea interesului public, comitetul ar trebui să poată primi informațiile respective de la caz la caz. De asemenea, ar trebui să se precizeze momentul exact al accesului indirect la informații al comitetului. În special, atunci când informațiile relevante sunt puse la dispoziția unei instituții sau a unei autorități care are obligația de a coopera cu comitetul atunci când comitetul solicită informații, instituția sau autoritatea respectivă ar trebui să furnizeze aceste informații comitetului. În cazul în care, la momentul respectiv, informațiile nu sunt disponibile, indiferent de motivul acestei indisponibilități, comitetul ar trebui să poată obține informațiile respective de la persoana fizică sau juridică ce deține informațiile respective prin intermediul autorităților naționale de rezoluție sau direct, după ce a informat respectivele autorități naționale de rezoluție. De asemenea, comitetul ar trebui să aibă posibilitatea de a preciza procedura și forma în care ar trebui să primească informații de la entitățile financiare pentru a se asigura că aceste informații sunt cele mai adecvate nevoilor sale, inclusiv camerele de date virtuale. În plus, pentru a asigura o cooperare cât mai extinsă cu toate entitățile susceptibile de a deține date relevante pentru comitet și necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care i-au fost conferite, precum și pentru a evita duplicarea cererilor adresate instituțiilor și entităților, instituțiile și autoritățile publice cu care comitetul ar trebui să aibă posibilitatea de a coopera, de a verifica disponibilitatea informațiilor și de a face schimb de informații ar trebui să includă membrii Sistemului European al Băncilor Centrale, SGD-urile relevante, Comitetul european pentru risc sistemic, autoritățile europene de supraveghere și Mecanismul european de stabilitate. În fine, pentru a asigura o intervenție în timp util a acordurilor financiare contractate pentru Fondul unic de rezoluție în caz de necesitate, comitetul ar trebui să informeze Comisia și BCE de îndată ce consideră că ar putea fi necesară activarea acestor acorduri financiare și să furnizeze Comisiei și BCE toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în ceea ce privește aceste acorduri financiare.

(33) Articolul 86 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE prevede că procedura obișnuită de insolvență în ceea ce privește instituțiile și entitățile care intră în domeniul de aplicare al directivei respective nu trebuie să fie declanșată decât la inițiativa autorității de rezoluție și că decizia de aplicare a procedurii obișnuite de insolvență în cazul unei instituții sau al unei entități nu trebuie luată decât cu consimțământul autorității de rezoluție. Această dispoziție nu se reflectă în Regulamentul (UE) nr. 806/2014. În conformitate cu repartizarea sarcinilor prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 806/2014, autoritățile naționale de rezoluție ar trebui să consulte comitetul înainte de a acționa în conformitate cu articolul 86 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE în cazul instituțiilor și entităților care se află sub responsabilitatea directă a comitetului.

(34) Criteriile de selecție pentru funcția de vicepreședinte al comitetului sunt aceleași cu cele pentru selecția președintelui și a celorlalți membri cu normă întreagă ai comitetului. Prin urmare, este oportun să se acorde, de asemenea, vicepreședintelui comitetului aceleași drepturi de vot ca cele de care beneficiază președintele și membrii cu normă întreagă ai comitetului.

I

([16]) Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană (JO L 318, 27.11.1998, p. 8).

([17]) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

(36) Pentru a permite comitetului, în cadrul sesiunii plenare, să efectueze o evaluare preliminară a proiectului de buget preliminar înainte ca președintele să prezinte proiectul final, perioada în care președintele poate prezenta o propunere inițială de buget anual al comitetului ar trebui să fie prelungită.

(37) După perioada inițială de constituire a Fondului unic de rezoluție menționată la articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, mijloacele sale financiare disponibile pot înregistra scăderi ușoare sub nivelul-țintă, în special ca urmare a creșterii depozitelor acoperite. Astfel, cuantumul contribuțiilor ex ante care ar putea fi solicitate în aceste împrejurări va fi probabil redus. Prin urmare, este posibil ca, în anumiți ani, cuantumul acestor contribuții ex ante să nu mai fie proporțional cu costul colectării acestor contribuții. Prin urmare, comitetul ar trebui să poată amâna colectarea contribuțiilor ex ante cu ***cel mult trei*** ani, până când suma care urmează să fie colectată ajunge la o sumă proporțională cu costul procesului de colectare, cu condiția ca o astfel de amânare să nu afecteze în mod semnificativ capacitatea comitetului de a utiliza Fondul unic de rezoluție.

(38) Angajamentele de plată irevocabile reprezintă una dintre componentele mijloacelor financiare disponibile ale Fondului unic de rezoluție. Prin urmare, este necesar să se precizeze circumstanțele în care angajamentele de plată respective pot fi solicitate și procedura aplicabilă la încetarea angajamentelor în cazul în care o instituție sau o entitate încetează să mai fie supusă obligației de a plăti contribuții la Fondul unic de rezoluție. În plus, pentru a oferi mai multă transparență și certitudine în ceea ce privește partea angajamentelor de plată irevocabile din cuantumul total al contribuțiilor ex ante care urmează să fie colectate, comitetul ar trebui să stabilească această parte anual, sub rezerva limitelor aplicabile.

(39) Cuantumul anual maxim al contribuțiilor ex post extraordinare la Fondul unic de rezoluție care pot fi solicitate este în prezent limitat la triplul cuantumului contribuțiilor *ex ante*. După perioada inițială de constituire menționată la articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, aceste contribuții ex ante vor depinde, în alte circumstanțe decât utilizarea Fondului unic de rezoluție, numai de variațiile nivelului depozitelor acoperite și, prin urmare, este probabil ca acestea să devină modice. Stabilirea cuantumului maxim al contribuțiilor ex post extraordinare pe baza contribuțiilor ex ante ar putea avea ca efect, în acest caz, limitarea drastică a posibilității ca Fondul unic de rezoluție să colecteze contribuțiile ex post, reducând astfel capacitatea sa de acțiune. Pentru a evita un astfel de rezultat, ar trebui stabilită o limită diferită, iar cuantumul maxim al contribuțiilor ex post extraordinare care pot fi solicitate ar trebui stabilit la de trei ori o optime din nivelul-țintă al fondului.

(40) Fondul unic de rezoluție poate fi utilizat pentru a sprijini aplicarea instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte, în virtutea căruia un set de active, drepturi și pasive ale instituției aflate în rezoluție sunt transferate unui beneficiar. În acest caz, comitetul poate avea o creanță împotriva instituției sau entității reziduale în cadrul lichidării sale ulterioare prin procedura obișnuită de insolvență. Acest lucru poate surveni în cazul în care Fondul unic de rezoluție este utilizat în legătură cu pierderile pe care creditorii le-ar fi suportat în mod normal, inclusiv sub forma unor garanții pentru active și pasive sau a acoperirii diferenței dintre activele și pasivele transferate. Pentru a se asigura că acționarii și creditorii rămași în instituția sau entitatea reziduală absorb efectiv pierderile instituției aflate în rezoluție și pentru a îmbunătăți posibilitatea de rambursare în caz de insolvență către comitet, creanțele comitetului față de instituția sau entitatea reziduală, precum și creanțele care decurg din cheltuielile rezonabile suportate în mod corespunzător de comitet ar trebui să beneficieze de același rang de prioritate în caz de insolvență ca și cel al creanțelor mecanismelor naționale de finanțare a rezoluției din fiecare stat membru participant, care ar trebui să fie superior rangului de prioritate al depozitelor și al schemelor de garantare a depozitelor. Întrucât compensațiile plătite acționarilor și creditorilor din Fondul unic de rezoluție ca urmare a încălcării principiului potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat au scopul de a compensa rezultatele măsurilor de rezoluție, compensațiile respective nu ar trebui să dea naștere unor creanțe ale comitetului.

(41) Întrucât unele dintre dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 806/2014 privind rolul pe care îl pot avea schemele de garantare a depozitelor în cadrul procedurii de rezoluție sunt similare cu cele ale Directivei 2014/59/UE, modificările aduse dispozițiilor respective din Directiva 2014/59/UE prin [OP: a se introduce numărul directivei de modificare a Directivei 2014/59/UE] ar trebui să se reflecte în Regulamentul (UE) nr. 806/2014.

(42) Transparența este esențială pentru asigurarea integrității pieței, a disciplinei pe piață și a protecției investitorilor. Pentru a se asigura că comitetul este în măsură să încurajeze eforturile de creștere a transparenței și să participe la acestea, comitetul ar trebui să fie autorizat să divulge informațiile care rezultă din propriile analize, evaluări și constatări, inclusiv din evaluările posibilităților de soluționare, atunci când această divulgare nu ar aduce atingere protecției interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică și atunci când un interes public superior justifică divulgarea.

(43) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ar trebui modificat în consecință.

(44) Pentru a se asigura consecvența, modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 806/2014 care sunt similare cu modificările aduse Directivei 2014/59/UE prin … [OP: a se introduce numărul directivei de modificare a Directivei 2014/59/UE] ar trebui să se aplice de la aceeași dată ca data de transpunere a … [OP: a se introduce numărul directivei de modificare a Directivei 2014/59/UE], și anume … [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare]. Cu toate acestea, nu există niciun motiv pentru a întârzia aplicarea acestor modificări la Regulamentul (UE) nr. 806/2014 care se referă exclusiv la funcționarea mecanismului unic de rezoluție. Prin urmare, modificările respective ar trebui să se aplice de la … [OP: a se introduce data = o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

(45) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea eficacității și a eficienței cadrului de redresare și rezoluție pentru instituții și entități, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din cauza riscurilor pe care abordările naționale divergente le-ar putea implica pentru integritatea pieței unice, ci pot fi mai degrabă realizate mai bine la nivelul Uniunii, prin modificarea normelor care sunt deja stabilite la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 806/2014

Regulamentul (UE) nr. 806/2014 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

   (a) punctul 24a se înlocuiește cu următorul text:

   „24a. «entitate de rezoluție» înseamnă o persoană juridică stabilită într-un stat membru participant, pe care, în conformitate cu articolul 8 din prezentul regulament, comitetul sau autoritatea națională de rezoluție a identificat-o ca o entitate în privința căreia planul de rezoluție prevede măsuri de rezoluție;";

   (b) se introduc următoarele puncte 24d și 24e:

   „24d. «G-SII din afara UE» înseamnă o G-SII din afara UE, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 134 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

   24e. «entitate G-SII» înseamnă o entitate G-SII, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 136 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;";

   (c) punctul 49 se înlocuiește cu următorul text:

   „49. «datorii care pot face obiectul recapitalizării interne» înseamnă datoriile, inclusiv acele datorii care dau naștere unor provizioane contabile, și instrumentele de capital care nu se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2, aparținând unei entități menționate la articolul 2, și care nu sunt excluse din domeniul de aplicare al instrumentului de recapitalizare internă în temeiul articolului 27 alineatul (3);"

2. La articolul 4 se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Statele membre informează comitetul cât mai curând posibil cu privire la cererea lor de a iniția o cooperare strânsă cu BCE în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

În urma notificării efectuate în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și înainte de stabilirea unei cooperări strânse, statele membre furnizează toate informațiile cu privire la entitățile și grupurile stabilite pe teritoriul lor pe care comitetul le poate solicita pentru a se pregăti pentru atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament și prin acord."

3. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3) al patrulea paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când îndeplinesc sarcinile menționate la prezentul alineat, autoritățile naționale de rezoluție aplică dispozițiile relevante ale prezentului regulament. Orice trimiteri la comitet de la articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (5), articolul 8 alineatele (6), (8), (12) și (13), articolul 10 alineatele (1)-(10), articolul 10a, articolele 11-14, articolul 15 alineatele (1), (2) și (3), articolul 16, articolul 18 alineatele (1), (1a), (2) și (6), articolul 20, articolul 21 alineatele (1)-(7), articolul 21 alineatul (8) al doilea paragraf, articolul 21 alineatele (9) și (10), articolul 22 alineatele (1), (3) și (6), articolele 23 și 24, articolul 25 alineatul (3), articolul 27 alineatele (1)-(15), articolul 27 alineatul (16) al doilea paragraf a doua teză, articolul 27 alineatul (16) al treilea paragraf, articolul 27 alineatul (16) al patrulea paragraf prima, a treia și a patra teză și articolul 32 se interpretează ca trimiteri la autoritățile naționale de rezoluție în ceea ce privește grupurile și entitățile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat.";

(b) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) cuvintele „articolul 12 alineatul (2)" se înlocuiesc cu cuvintele „articolul 12 alineatul (3)";

(ii) se adaugă paragraful următor:

„După intrarea în vigoare a notificării menționate la primul paragraf, statele membre participante pot decide ca responsabilitatea pentru îndeplinirea atribuțiilor legate de entitățile și grupurile stabilite pe teritoriul lor, altele decât cele menționate la alineatul (2), să fie redată autorităților naționale de rezoluție, caz în care primul paragraf nu se mai aplică. Statele membre care intenționează să recurgă la această opțiune notifică comitetul și Comisia în acest sens. Notificarea respectivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*."

4. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Comitetul poate solicita autorităților naționale de rezoluție să exercite competențele menționate la articolul 10 alineatul (8) din Directiva 2014/59/UE. Autoritățile naționale de rezoluție execută instrucțiunile primite din partea comitetului în conformitate cu articolul 29 din prezentul regulament.";

(aa) la alineatul (9), primul paragraf se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă:

„(aa) dacă este cazul, descrierea detaliată a motivelor pentru care s-a stabilit că o instituție trebuie să fie calificată drept entitate destinată lichidării, inclusiv o explicație a motivelor care au condus autoritatea de rezoluție la concluzia că instituția nu deține funcții critice;";

(ii) se introduce următoarea literă:

„(ja) descrierea motivelor pentru care diferitele strategii de rezoluție ar atinge în mod optim obiectivele rezoluției prevăzute la articolul 14;";

(iii) se introduce următoarea literă:

„(pa) o listă detaliată și cuantificată a depozitelor garantate și a depozitelor eligibile ale persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii.";

(b) la alineatul (10) se adaugă ***următoarele paragrafe***:

„Identificarea măsurilor care trebuie luate în ceea ce privește filialele menționate la primul paragraf litera (b) care nu sunt entități de rezoluție poate face obiectul unei abordări simplificate a comitetului***, după consultarea autorității naționale de rezoluție competente, și*** dacă abordarea respectivă nu ar afecta negativ posibilitatea de rezoluție a grupului, ținând seama de dimensiunea filialei, de profilul său de risc, de absența funcțiilor critice și de strategia de rezoluție a grupului.

Planul de rezoluție a grupului stabilește dacă entitățile din cadrul unui grup de rezoluție, cu excepția entității de rezoluție, se califică drept entități destinate lichidării. Fără a aduce atingere altor factori care pot fi considerați relevanți de către comitet, entitățile care asigură funcții critice nu se califică drept entități destinate lichidării.";

(ba) la alineatul (11) se introduce următoarea literă:

„(-aa) conține o descriere detaliată a motivelor pentru care s-a stabilit că o entitate ce face parte din grup trebuie să fie calificată drept entitate destinată lichidării, inclusiv o explicație a motivelor care au condus autoritatea de rezoluție la concluzia că instituția nu are funcții critice și a modului în care a fost luat în considerare raportul dintre cuantumul total al expunerii la risc și profitul din exploatare ale acesteia și cuantumul total al expunerii la risc și profitul din exploatare ale grupului, precum și indicatorul efectului de levier al entității ce face parte din grup în contextul grupului;";

(c) se adaugă următorul alineat:

„(14) Comitetul nu adoptă planuri de rezoluție pentru entitățile și grupurile menționate la alineatul (1) în cazul în care se aplică articolul 22 alineatul (5) sau în cazul în care ***în raport cu*** entitatea sau grupul ***în cauză au fost inițiate proceduri de insolvență*** în conformitate cu dreptul intern aplicabil în temeiul articolului 32b din Directiva 2014/59/UE."

5. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4) al patrulea paragraf, cuvintele „primul paragraf" se înlocuiesc cu cuvintele „al treilea paragraf";

(b) la alineatul (7), cuvintele „pe care îl adresează instituției sau întreprinderii-mamă" se înlocuiesc cu cuvintele „pe care îl adresează entității sau întreprinderii-mamă", iar cuvintele „impactul asupra modelului economic al instituției" se înlocuiesc cu cuvintele „impactul asupra modelului economic al entității sau al grupului";

(c) alineatul (10) se modifică după cum urmează:

(i) la al doilea paragraf, cuvântul „instituție" se înlocuiește cu cuvintele „entitatea în cauză";

(ii) la al treilea paragraf, cuvântul „instituției" se înlocuiește cu cuvântul „entității";

(iii) se adaugă paragraful următor:

„În cazul în care măsurile propuse de entitatea în cauză reduc sau elimină în mod eficace obstacolele din calea posibilității de soluționare, comitetul ia o decizie, după consultarea BCE sau a autorității naționale competente relevante și, după caz, a autorității macroprudențiale desemnate. Decizia respectivă indică faptul că măsurile propuse reduc sau elimină în mod eficace obstacolele din calea posibilităților de soluționare și solicită autorităților naționale de rezoluție să impună instituției, întreprinderii-mamă sau oricărei filiale a grupului în cauză să pună în aplicare măsurile propuse."

(d) se adaugă următorul alineat:

„(13a) La sfârșitul fiecărui ciclu de planificare a rezoluției, autoritatea de rezoluție publică o listă anonimizată în care sunt prezentate, sub formă agregată, obstacolele substanțiale identificate, care au apărut în calea posibilității de rezoluție, și măsurile corespunzătoare pentru soluționarea acestora. Se aplică dispozițiile privind secretul profesional prevăzute la articolul 88."

6. Articolul 10a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care o entitate se află în situația în care respectă cerința amortizorului combinat atunci când aceasta este luată în considerare în plus față de fiecare dintre cerințele menționate la articolul 141a alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2013/36/UE, însă nu respectă cerința amortizorului combinat atunci când aceasta este luată în considerare în plus față de cerințele menționate la articolele 12d și 12e din prezentul regulament, atunci când sunt calculate în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament, comitetul are competența, în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, de a solicita autorității naționale de rezoluție să interzică entității să distribuie mai mult decât suma maxim distribuibilă aferentă cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile («M-MDA»), calculată în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol, prin oricare dintre următoarele măsuri:";

(b) se adaugă următorul alineat (7):

„(7) În cazul în care o entitate nu face obiectul cerinței amortizorului combinat pe aceeași bază ca și baza pe care trebuie să respecte cerințele menționate la articolele 12d și 12e, comitetul aplică alineatele (1)-(6) de la prezentul articol pe baza estimării cerinței amortizorului combinat calculate în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2021/1118 al Comisiei (*). Se aplică articolul 128 al patrulea paragraf din Directiva 2013/36/UE.

Comitetul include cerința estimată a amortizorului combinat menționată la primul paragraf în decizia de stabilire a cerințelor menționate la articolele 12d și 12e din prezentul regulament. Entitatea pune la dispoziția publicului cerința estimată a amortizorului combinat, împreună cu informațiile menționate la articolul 45i alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE.

_____

(*) Regulamentul delegat (UE) 2021/1118 al Comisiei din 26 martie 2021 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează metodologia de utilizat de către autoritățile de rezoluție pentru a estima cerința menționată la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului și cerința amortizorului combinat în privința entităților de rezoluție, la nivelul consolidat al grupului de rezoluție, în cazul în care grupul de rezoluție nu face obiectul respectivelor cerințe în temeiul directivei menționate anterior (JO L 241, 8.7.2021, p. 1).”

7. La articolul 12 se adaugă următorul alineat (8):

„(8) Comitetul este responsabil de acordarea aprobărilor menționate la articolul 77 alineatul (2) și la articolul 78a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 entităților menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Comitetul adresează decizia sa entității în cauză.”

8. La articolul 12a, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comitetul și autoritățile naționale de rezoluție se asigură că entitățile menționate la articolul 12 alineatele (1) și (3) îndeplinesc, în orice moment, cerințele de fonduri proprii și datorii eligibile, atunci când sunt impuse de comitet și în forma stabilită de comitet în conformitate cu prezentul articol și cu articolele 12b-12i.”

9. Articolul 12c se modifică după cum urmează:

(a) la alineatele (4) și (5), cuvintele „care intră în categoria G-SII” se înlocuiesc cu cuvintele „care sunt entități G-SII”;

(b) la alineatul (7) teza introductivă, cuvintele „alineatul (3)” se înlocuiesc cu cuvintele „alineatul (4)”, iar cuvintele „entități din categoria G-SII” se înlocuiesc cu cuvintele „entități G-SII”;

(c) alineatul (8) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, cuvintele „entități din categoria G-SII” se înlocuiesc cu cuvintele „entități G-SII”;

(ii) la al doilea paragraf litera (c), cuvintele „entitate din categoria G-SII” se înlocuiesc cu cuvintele „entitate G-SII”;

(d) se adaugă următorul alineat (10):

„(10) Comitetul poate permite entităților de rezoluție să respecte cerințele menționate la alineatele (4), (5) și (7) utilizând fondurile proprii sau datoriile menționate la alineatele (1) și (3) atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) în cazul entităților care sunt entități G-SII sau entități de rezoluție supuse articolului 12d alineatul (4) sau (5), comitetul nu a redus cerința menționată la alineatul (4) de la prezentul articol, în temeiul primului paragraf de la alineatul respectiv;

(b) datoriile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol care nu îndeplinesc condiția menționată la articolul 72b alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 respectă condițiile prevăzute la articolul 72b alineatul (4) literele (b)-(e) din regulamentul respectiv.”

10. La articolul 12d alineatul (3) al optulea paragraf și alineatul (6) al optulea paragraf, cuvintele „funcțiilor economice critice” se înlocuiesc cu cuvintele „funcțiilor critice”.

11. Se introduce următorul articol :

„*Articolul 12da*

Stabilirea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile pentru strategiile de transfer

(1) Atunci când aplică articolul 12d unei entități de rezoluție a cărei strategie de rezoluție preferată prevede utilizarea instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte ***, în mod separat sau împreună cu alte instrumente de rezoluție,*** comitetul stabilește cuantumul recapitalizării prevăzut la articolul 12d alineatul (3) în mod proporțional, pe baza următoarelor criterii, după caz:

(a) dimensiunea, modelul de afaceri, modelul de finanțare și profilul de risc ***al entității supuse rezoluției sau, după caz, dimensiunea părții entității supuse rezoluției care face obiectul instrumentului de vânzare a activității sau al instituției-punte***;

(b) acțiunile, alte instrumente de proprietate, activele, drepturile sau pasivele care urmează să fie transferate unui beneficiar, astfel cum sunt identificate în planul de rezoluție, luând în considerare:

(i) liniile de activitate esențiale și funcțiile critice ale entității de rezoluție;

(ii) datoriile excluse de la recapitalizarea internă în temeiul articolului 27 alineatul (3);

(iii) mecanismele de siguranță menționate la articolele 73-80 din Directiva 2014/59/UE;

(iiia) cerințele de fonduri proprii preconizate pentru o eventuală instituție-punte care ar putea fi necesare pentru a realiza ieșirea de pe piață a entității supuse rezoluției, astfel încât să se asigure respectarea de către instituția-punte a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, a Directivei 2013/36/UE și a Directivei 2014/65/UE, după caz;

(iiib) condiția probabilă înaintată de beneficiar ca tranzacția să fie neutră din punctul de vedere al cerințelor de capitalul aplicabile entității care efectuează achiziția;

(c) valoarea preconizată și tranzacționabilitatea acțiunilor, a altor instrumente de proprietate, a activelor, a drepturilor sau a pasivelor entității de rezoluție menționate la litera (b), ținând seama de:

(i) orice obstacole majore în calea posibilității de rezoluție, identificate de autoritatea de rezoluție, care sunt legate de aplicarea instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte;

(ii) pierderile rezultate din activele, drepturile sau pasivele rămase în instituția reziduală;

(iia) situația de pe piață potențial nefavorabilă la momentul rezoluției;

(d) dacă strategia de rezoluție preferată are în vedere transferul acțiunilor sau al altor instrumente de proprietate emise de entitatea de rezoluție sau al tuturor activelor, drepturilor și pasivelor entității de rezoluție ori al unei părți din acestea;

(e) dacă strategia de rezoluție preferată are în vedere aplicarea instrumentului de separare a activelor.

(3) Aplicarea alineatului (1) nu are ca rezultat un cuantum mai mare decât cuantumul care rezultă din aplicarea articolului 12d alineatul (3) ***sau un cuantum care este mai mic de 13,5 % din cuantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și mai mic de 5 % din măsura expunerii totale a entității corespunzătoare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, calculat în conformitate cu articolele 429 și 429a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013***.";

12. La articolul 12e alineatul (1), cuvintele „instituție din categoria G-SII sau care face parte dintr-o instituție din categoria G-SII" se înlocuiesc cu cuvintele „entitate G-SII".

13. Articolul 12g se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În urma consultării autorităților competente, inclusiv a BCE, comitetul poate să decidă să aplice cerința prevăzută la prezentul articol în cazul unei entități menționate la articolul 2 litera (b) și al unei instituții financiare menționate la articolul 2 litera (c) care este o filială a unei entități de rezoluție, dar nu este ea însăși o entitate de rezoluție.";

(ii) la al treilea paragraf, cuvintele „primul paragraf" se înlocuiesc cu cuvintele „primul și al doilea paragraf";

(b) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În cazul în care, în conformitate cu strategia de rezoluție globală, filialele stabilite în Uniune sau o întreprindere-mamă din Uniune și instituțiile sale filiale nu sunt entități de rezoluție și membrii colegiului de rezoluție european, dacă a fost instituit în temeiul articolului 89 din Directiva 2014/59/UE, sunt de acord cu respectiva strategie, filialele stabilite în Uniune sau, pe bază consolidată, întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să respecte cerința de la articolul 12a alineatul (1) prin emiterea instrumentelor menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) de la prezentul articol către oricare dintre următoarele:

(a) întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang stabilită într-o țară terță;

(b) filialele respectivei întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang care sunt stabilite în aceeași țară terță;

(c) alte entități în condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (a) punctul (i) și litera (b) punctul (ii) de la prezentul articol."

14. Articolul 12k se modifică după cum urmează:

(a) ***se introduce următorul alineat:***

„***(1a)*** Prin derogare de la articolul 12a alineatul (1), comitetul stabilește perioade de tranziție adecvate pentru ca entitățile să îndeplinească fie cerințele menționate la articolul 12f sau 12g, fie cerințele care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), după caz***, dacă instituțiile sau entitățile fac obiectul cerințelor respective în urma intrării în vigoare a [prezentului regulament de modificare]. Termenul stabilit pentru entități în vederea îndeplinirii cerințelor menționate la articolul 12f sau 12g sau a cerințelor care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7) este... [patru ani de la data aplicări prezentului regulament de modificare].***

Comitetul stabilește ținte intermediare pentru cerințele prevăzute la articolul 12f sau 12g ori pentru cerințele care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), după caz, pe care entitățile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat trebuie să le îndeplinească până la... [doi ani de la data aplicări prezentului regulament de modificare]. Țintele intermediare asigură, de regulă, o acumulare liniară de fonduri proprii și de datorii eligibile în sensul îndeplinirii cerinței.

Comitetul poate stabili o perioadă de tranziție care se termină după... [patru ani de la data aplicări prezentului regulament de modificare], în cazurile justificate în mod corespunzător și dacă este oportun, având în vedere criteriile menționate la alineatul (7), luând în considerare următoarele:

(a) evoluția situației financiare a entității;

(b) eventualitatea ca entitatea să fie în măsură să asigure conformitatea, într-un interval de timp rezonabil, cu cerințele menționate la articolul 12f sau 12g sau cu o cerință care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7); și

(c) faptul dacă entitatea este în măsură să înlocuiască datoriile care nu mai îndeplinesc criteriile de eligibilitate sau de scadență, iar în caz contrar, faptul dacă incapacitatea respectivă este de natură specifică sau este cauzată de tulburări ce afectează întreaga piață.";

(b) la alineatul (3) litera (a), cuvintele „comitetul sau autoritatea națională de rezoluție" se înlocuiesc cu cuvântul „comitetul";

(c) la alineatul (4), cuvintele „în categoria G-SII" se înlocuiesc cu cuvintele „o GSII sau o G-SII din afara UE";

(d) la alineatele (5) și (6), cuvintele „comitetul și autoritățile naționale de rezoluție" se înlocuiesc cu cuvântul „comitetul".

15. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Măsuri de intervenție timpurie

(1) BCE ***analizează, fără întârzieri nejustificate, posibilitatea aplicării și, dacă este necesar, aplică*** măsuri de intervenție timpurie în cazul în care o entitate menționată la articolul 7 alineatul (2) litera (a) îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

(a) entitatea îndeplinește condițiile menționate la articolul 102 din Directiva 2013/36/UE sau la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și se aplică oricare dintre următoarele:

(i) entitatea nu a luat măsurile de remediere solicitate de BCE, inclusiv măsurile menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 sau la articolul 49 din Directiva (UE) 2019/2034;

(ii) BCE consideră că măsurile de remediere, altele decât măsurile de intervenție timpurie, sunt insuficiente pentru a soluționa problemele ***în cauză***;

(b) entitatea încalcă sau este susceptibilă de a încălca, în perioada de 12 luni de la evaluarea realizată de către BCE, cerințele prevăzute la titlul II din Directiva 2014/65/UE, la articolele 3-7, articolele 14-17 sau articolele 24, 25 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 sau la articolul 12f sau 12g din prezentul regulament.

În cazul unei deteriorări semnificative a condițiilor, al unor circumstanțe nefavorabile sau al obținerii unor noi informații cu privire la o entitate, BCE poate stabili că este îndeplinită condiția menționată la primul paragraf litera (a) punctul (ii) fără să fi luat anterior alte măsuri de remediere, inclusiv exercitarea competențelor menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE sau la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

În sensul primului paragraf litera (b), BCE sau, după caz, autoritatea competentă conform Directivei 2014/65/UE sau comitetul informează fără întârziere autoritatea națională competentă cu privire la încălcare sau la încălcarea probabilă.

(2) În sensul alineatului (1), măsurile de intervenție timpurie includ următoarele:

(a) cerința ca organul de conducere al entității să întreprindă oricare dintre următoarele:

(i) să pună în aplicare una sau mai multe dintre dispozițiile sau măsurile stabilite în planul de redresare;

(ii) să actualizeze planul de redresare în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE atunci când circumstanțele care au condus la intervenția timpurie diferă de prezumțiile prevăzute în planul inițial de redresare și să pună în aplicare una sau mai multe dintre dispozițiile sau măsurile stabilite în planul actualizat de redresare într-un anumit interval de timp;

(b) cerința ca organul de conducere al entității să convoace o adunare a acționarilor entității sau, în cazul în care organul de conducere nu respectă această cerință, să convoace adunarea respectivă în mod direct, și în ambele cazuri să stabilească ordinea de zi și să solicite ca acționarii să analizeze posibilitatea adoptării anumitor decizii;

(c) cerința ca organul de conducere al entității să elaboreze, în conformitate cu planul de redresare, după caz, un plan ***de acțiune pentru negocierea*** restructurării datoriilor cu o parte sau cu totalitatea creditorilor entității;

(d) cerința de a modifica structura juridică a instituției;

(e) cerința de a demite sau de a înlocui conducerea superioară sau organul de conducere al entității, în ansamblul său, sau cu privire la persoanele componente, în conformitate cu articolul 13a;

(f) numirea unuia sau a mai multor administratori temporari în cadrul entității, în conformitate cu articolul 13b;

(fa) cerința ca organul de conducere al entității să elaboreze un plan pe care entitatea să îl poată pune în aplicare în cazul în care organismul instituțional corespunzător decide să inițieze lichidarea voluntară a entității.

(3) BCE alege măsurile adecvate ***și adaptate momentului pentru intervenția*** timpurie***,*** pe baza a ceea ce este proporțional cu obiectivele urmărite, ținând seama, printre alte informații relevante, de gravitatea încălcării sau a încălcării probabile și de rapiditatea deteriorării situației financiare a entității.

(4) Pentru fiecare dintre măsurile menționate la alineatul (2), BCE stabilește un termen care este adecvat pentru finalizarea măsurii respective și care permite BCE să evalueze eficacitatea acesteia.

Evaluarea măsurii se efectuează imediat după atingerea termenului-limită și este transmisă comitetului și autorităților naționale de rezoluție competente. În cazul în care în urma evaluării se constată că măsurile nu au fost puse în aplicare integral sau nu sunt eficace, BCE sau autoritatea națională competentă vizată efectuează o evaluare a condiției menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (a), după consultarea comitetului și a autorității naționale de rezoluție competente.

(5) În cazul în care un grup cuprinde entități stabilite în state membre participante, precum și în state membre neparticipante, BCE reprezintă autoritățile naționale competente din statele membre participante, în scopul consultării și cooperării cu statele membre neparticipante, în conformitate cu articolul 30 din Directiva 2014/59/UE.

În cazul în care un grup cuprinde entități stabilite în state membre participante și filiale stabilite sau sucursale semnificative situate în state membre neparticipante, BCE comunică autorităților competente sau autorităților de rezoluție din statele membre neparticipante, după caz ***și în timp util***, toate deciziile sau măsurile menționate la articolele 13-13c care sunt relevante pentru grup.”

16. Se introduc următoarele articole 13a, 13b și 13c:

„*Articolul 13a*

Înlocuirea conducerii superioare sau a organului de conducere

În sensul articolului 13 alineatul (2) litera (e), noua conducere superioară sau noul organ de conducere ori membrii individuali ai acestor organe sunt numiți în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern și sunt supuși aprobării BCE.

Articolul 13b

Administratorul temporar

(1) În sensul articolului 13 alineatul (2) litera (f), BCE poate numi, în funcție de ceea ce este proporțional în situația dată, orice administrator temporar care să întreprindă oricare dintre următoarele:

(a) să înlocuiască temporar organul de conducere al entității;

(b) să colaboreze temporar cu organul de conducere al entității.

BCE precizează alegerea făcută în temeiul literei (a) sau (b) în momentul numirii administratorului temporar.

În sensul primului paragraf litera (b), BCE precizează de asemenea, în momentul numirii administratorului temporar, rolul, sarcinile și competențele respectivului administrator temporar, precum și eventualele cerințe pentru organul de conducere al entității, și anume de a se consulta cu administratorul temporar sau de a obține aprobarea acestuia înainte de a lua anumite decizii sau măsuri.

BCE face publică numirea oricărui administrator temporar, cu excepția cazului în care administratorul temporar nu deține competența de a reprezenta entitatea ***sau de a adopta decizii în numele entității***.

Orice administrator temporar îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 91 alineatele (1), (2) și ***(8)*** din Directiva 2013/36/UE. Evaluarea de către BCE a conformității administratorului temporar cu cerințele respective face parte integrantă din decizia de numire a administratorului temporar respectiv.

(2) În funcție de ceea ce este proporțional în situația dată, BCE precizează competențele administratorului temporar în momentul numirii acestuia. Printre aceste competențe se pot număra toate sau unele dintre competențele deținute de organul de conducere al entității în conformitate cu statutul entității și cu dreptul intern, inclusiv competența de a exercita toate sau o parte din funcțiile administrative ale organului de conducere al entității. Competențele administratorului temporar în raport cu entitatea trebuie să fie în conformitate cu dreptul societăților aplicabil. ***Astfel de competențe pot fi adaptate de către BCE în cazul schimbării circumstanțelor.***

(3) BCE precizează, în momentul numirii administratorului temporar, rolul și funcțiile acestuia. Acest rol și aceste funcții pot include toate elementele următoare:

(a) evaluarea poziției financiare a entității;

(b) gestionarea activității sau a unei părți a activității entității în vederea menținerii sau restabilirii poziției financiare a acesteia;

(c) adoptarea de măsuri în vederea restabilirii gestionării corecte și prudente a activității entității.

BCE precizează, în momentul numirii administratorului temporar, eventualele limite ale rolului și funcțiilor acestuia.

(4) BCE deține competența exclusivă de a numi și de a destitui orice administrator temporar. BCE poate destitui un administrator temporar în orice moment și din orice motiv. BCE poate modifica în orice moment mandatul administratorului temporar, sub rezerva prezentului articol.

(5) BCE poate solicita ca anumite acte ale unui administrator temporar să facă obiectul aprobării prealabile a BCE. BCE precizează orice astfel de cerințe în momentul numirii administratorului temporar sau în momentul oricărei modificări a condițiilor mandatului administratorului temporar.

În orice caz, administratorul temporar poate exercita competența de a convoca adunarea generală a acționarilor entității și de a stabili ordinea de zi a acestei adunări numai cu aprobarea prealabilă a BCE.

(6) La cererea BCE, administratorul temporar întocmește rapoarte privind poziția financiară a entității și măsurile întreprinse pe parcursul mandatului său, la intervale stabilite de BCE, ***cel puțin o dată, după ce s-au scurs primele șase luni,*** precum și, în orice caz, la sfârșitul mandatului său.

(7) Administratorul temporar este numit pentru o perioadă de maximum un an. Această perioadă poate fi reînnoită ***o singură dată*** în cazul în care condițiile de numire a administratorului temporar continuă să fie îndeplinite. BCE stabilește aceste condiții și justifică orice reînnoire a mandatului administratorului temporar față de acționari.

(8) Sub rezerva prezentului articol, numirea unui administrator temporar nu aduce atingere drepturilor acționarilor prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul societăților aplicabil la nivel național.

(9) Un administrator temporar numit în temeiul alineatelor (1)-(8) de la prezentul articol nu este considerat ca membru din umbră sau *de facto* al organului de conducere în temeiul dreptului intern.

Articolul 13c

Pregătirea rezoluției

(1) În cazul entităților și grupurilor menționate la articolul 7 alineatul (2), precum și al entităților și grupurilor menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), atunci când sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea dispozițiilor respective, BCE sau autoritățile naționale competente notifică fără întârziere comitetului oricare dintre următoarele:

(a) oricare dintre măsurile menționate la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 sau la articolul 104 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE pe care le impun unei entități sau unui grup ***și care reprezintă o reacție la deteriorarea situației entității sau grupului în cauză***;

(b) în cazul în care activitatea de supraveghere arată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament sau la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE în ceea ce privește o entitate sau un grup, evaluarea care atestă îndeplinirea condițiilor respective, indiferent de orice măsură de intervenție timpurie;

(c) aplicarea oricăreia dintre măsurile de intervenție timpurie menționate la articolul 13 din prezentul regulament sau la articolul 27 din Directiva 2014/59/UE.

Comitetul transmite Comisiei notificarea pe care a primit-o în temeiul primului paragraf.

BCE sau autoritatea națională competentă relevantă monitorizează îndeaproape, în ***strânsă*** cooperare cu comitetul, situația entităților și a grupurilor menționate la primul paragraf și respectarea de către acestea a măsurilor menționate la primul paragraf litera (a), care vizează remedierea unei deteriorări a situației entităților și a grupurilor respective, precum și a măsurilor de intervenție timpurie menționate la primul paragraf litera (c).

(2) BCE sau autoritatea națională competentă relevantă informează comitetul cât mai curând posibil în cazul în care consideră că există un risc semnificativ ca una sau mai multe dintre situațiile menționate la articolul 18 alineatul (4) să se aplice în legătură cu o entitate menționată la articolul 7 alineatul (2) sau cu o entitate menționată la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5) în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea dispozițiilor respective. Notificarea respectivă trebuie să conțină:

(a) motivele notificării;

(b) o prezentare generală a măsurilor care ar împiedica intrarea în dificultate a entității într-un interval de timp rezonabil, impactul preconizat al acestora asupra entității în ceea ce privește condițiile menționate la articolul 18 alineatul (4) și intervalul de timp preconizat pentru punerea în aplicare a măsurilor respective.

După primirea notificării menționate la primul paragraf, comitetul evaluează, în strânsă cooperare cu BCE sau cu autoritatea națională competentă relevantă, ce constituie un interval de timp rezonabil în scopul evaluării condiției menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (b), ținând seama de rapiditatea deteriorării condițiilor entității, ***de impactul potențial asupra sistemului financiar, de protecția deponenților și de conservarea fondurilor clienților, de riscul ca un proces prelungit să crească costurile globale pentru clienți și economie,*** de necesitatea de a pune în aplicare în mod eficace strategia de rezoluție și de orice alte considerente relevante. Comitetul comunică această evaluare BCE sau autorității naționale competente relevante cât mai curând posibil.

În urma notificării menționate la primul paragraf, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ▌ monitorizează, în strânsă cooperare ***cu comitetul***, situația entității, punerea în aplicare a oricăror măsuri relevante în intervalul de timp preconizat și orice alte evoluții relevante. În acest scop, comitetul și BCE sau autoritatea națională competentă relevantă se reunesc periodic, cu o frecvență stabilită de comitet, ținând seama de circumstanțele cazului. BCE sau autoritatea națională competentă relevantă și comitetul își furnizează reciproc, fără întârziere, toate informațiile relevante.

Comitetul transmite Comisiei orice informație pe care a primit-o în temeiul primului paragraf.

(3) BCE sau autoritatea națională competentă relevantă furnizează comitetului toate informațiile solicitate de comitet care sunt necesare în toate scopurile următoare:

(a) actualizarea planului de rezoluție și pregătirea rezoluției eventuale a unei entități menționate la articolul 7 alineatul (2) sau a unei entități menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea dispozițiilor respective;

(b) efectuarea evaluării menționate la articolul 20 alineatele (1)-(15).

În cazul în care aceste informații nu sunt deja disponibile BCE sau autorităților naționale competente, comitetul, BCE și aceste autorități naționale competente cooperează și se coordonează pentru a obține informațiile respective. În acest scop, BCE și autoritățile naționale competente au competența de a solicita entității să furnizeze aceste informații, inclusiv prin inspecții la fața locului, și să furnizeze informațiile respective comitetului.

(4) Comitetul are competența de a scoate pe piață către cumpărătorii potențiali entitatea menționată la articolul 7 alineatul (2) sau entitatea menționată la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5) sau de a lua măsuri în vederea scoaterii pe piață a entității menționate, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea dispozițiilor respective, sau solicită entității să facă acest lucru, în următoarele scopuri:

(a) pentru a pregăti rezoluția entității respective, sub rezerva condițiilor precizate la articolul 39 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE și a cerințelor privind secretul profesional stabilite la articolul 88 din prezentul regulament;

(b) pentru a fundamenta evaluarea efectuată de către comitet cu privire la condiția menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament.

(4a) În cazul în care, atunci când își exercită competența menționată la alineatul (4), comitetul decide să comercializeze direct entitatea vizată unor potențiali cumpărători, acesta ține seama în mod corespunzător de circumstanțele cazului și de posibilul impact pe care exercitarea acestei competențe l-ar putea avea asupra situației generale a entității.

(5) În sensul alineatului (4), comitetul are competența:

(a) de a solicita entității în cauză să instituie o platformă digitală în vederea schimbului de informații necesare pentru scoaterea pe piață a entității respective către cumpărători potențiali sau către consilieri și evaluatori angajați de comitet;

(b) de a solicita autorității naționale de rezoluție relevante să elaboreze o schemă de rezoluție preliminară pentru entitatea în cauză.

În cazul în care comitetul își exercită competența în temeiul primului paragraf litera (b) de la prezentul alineat, se aplică articolul 88.

(6) Constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament sau la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE și adoptarea prealabilă a măsurilor de intervenție timpurie nu constituie condiții necesare pentru ca comitetul să pregătească rezoluția entității sau să exercite competențele menționate la alineatele (4) și (5) de la prezentul articol.

(7) Comitetul informează fără întârziere Comisia, BCE, autoritățile naționale competente relevante și autoritățile naționale de rezoluție relevante cu privire la toate măsurile luate în temeiul alineatelor (4) și (5).

(8) BCE, autoritățile naționale competente, comitetul și autoritățile naționale de rezoluție relevante cooperează îndeaproape:

(a) atunci când intenționează să ia măsurile menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (a), care vizează remedierea unei deteriorări a situației unei entități și a unui grup, precum și măsurile menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (c);

(b) atunci când intenționează să întreprindă oricare dintre acțiunile menționate la alineatele (4) și (5);

(c) pe parcursul punerii în aplicare a acțiunilor menționate la literele (a) și (b) de la prezentul paragraf.

BCE, autoritățile naționale competente, comitetul și autoritățile naționale de rezoluție relevante se asigură că măsurile și acțiunile respective sunt consecvente, coordonate și eficace."

17. La articolul 14 alineatul (2), literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) protejarea fondurilor publice prin reducerea la minimum a dependenței de sprijinul financiar public extraordinar, în special atunci când acesta provine de la bugetul unui stat membru;

(d) protejarea ***depozitelor acoperite și, în măsura în care este posibil, și a părții neacoperite a depozitelor eligibile ale persoanelor fizice și ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii***, și protejarea investitorilor care intră sub incidența Directivei 97/9/CE;"

18. La articolul 16, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comitetul ia o măsură de rezoluție în legătură cu o întreprindere-mamă menționată la articolul 2 litera (b) în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (1).

În acest scop, se consideră că o întreprindere-mamă menționată la articolul 2 litera (b) este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în oricare dintre următoarele situații:

(a) întreprinderea-mamă îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (4) litera (b), (c) sau (d);

(b) întreprinderea-mamă încalcă în mod semnificativ sau există elemente obiective care indică faptul că întreprinderea-mamă va încălca în mod semnificativ, în viitorul apropiat, cerințele aplicabile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau în dispozițiile de drept intern care transpun Directiva 2013/36/UE."

19. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (1a), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Comitetul adoptă o schemă de rezoluție în temeiul alineatului (6) în raport cu entitățile menționate la articolul 7 alineatul (2) și în raport cu entitățile menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5) dacă sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea acestor dispoziții, numai în cazul în care stabilește în sesiune executivă, în urma primirii unei comunicări în temeiul celui de al doilea paragraf sau din proprie inițiativă, că sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) entitatea este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate;

(b) nu există nicio perspectivă rezonabilă potrivit căreia intrarea în dificultate a unei entități ***sau susceptibilitatea de intrare în dificultate a unei entități*** ar putea fi împiedicată, într-un interval de timp rezonabil, prin măsuri alternative ale sectorului privat, inclusiv prin măsuri luate de către un SIP, prin măsuri de supraveghere, prin măsuri de intervenție timpurie sau prin reducerea valorii ori conversia instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile menționate la articolul 21 alineatul (1), întreprinse în legătură cu entitatea respectivă;

(c) măsura de rezoluție este necesară în interesul public în temeiul alineatului (5).

Evaluarea condiției menționate la primul paragraf litera (a) se efectuează de către BCE în cazul entităților menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a) sau de către autoritatea națională competentă relevantă în cazul entităților menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (b), la articolul 7 alineatul (3) al doilea paragraf, la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), după consultarea comitetului. Comitetul, în cadrul sesiunii sale executive, poate efectua această evaluare numai după ce a informat BCE sau autoritatea națională competentă relevantă cu privire la intenția sa de a efectua această evaluare și numai în cazul în care BCE sau autoritatea națională competentă relevantă, în termen de trei zile calendaristice de la primirea informațiilor respective, nu efectuează ea însăși evaluarea respectivă. BCE sau autoritatea națională competentă relevantă furnizează fără întârziere comitetului orice informație relevantă pe care comitetul o solicită pentru a-și fundamenta evaluarea, înainte sau după ce a fost informată de către comitet cu privire la intenția sa de a efectua evaluarea condiției menționate la primul paragraf litera (a).

În cazul în care în urma evaluării, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă a stabilit că este îndeplinită condiția menționată la primul paragraf litera (a) cu privire la o entitate menționată la primul paragraf, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă comunică fără întârziere evaluarea respectivă Comisiei și comitetului.

Evaluarea condiției menționate la primul paragraf litera (b) este realizată de comitet, în cadrul sesiunii sale executive și în strânsă cooperare cu BCE sau cu autoritatea națională competentă relevantă***, după consultarea, fără întârziere, a unei autorități desemnate a SGD și, după caz, a unui SIP în care instituția este membră. Consultarea SIP include o analiză a disponibilității măsurilor luate de SIP care ar putea preveni intrarea în dificultate a instituției într-un interval de timp rezonabil.*** BCE sau autoritatea națională competentă relevantă furnizează fără întârziere comitetului orice informație relevantă pe care comitetul o solicită pentru a-și fundamenta evaluarea. BCE sau autoritatea națională competentă relevantă poate, de asemenea, să informeze comitetul cu privire la concluzia sa că este îndeplinită condiția prevăzută la primul paragraf litera (b).

(1a) Comitetul ***adoptă*** o schemă de rezoluție în conformitate cu alineatul (1) în legătură cu un organism central și cu toate instituțiile de credit afiliate în mod permanent care fac parte din același grup de rezoluție ***numai*** atunci când organismul central și toate instituțiile de credit afiliate în mod permanent sau grupul de rezoluție căruia îi aparțin îndeplinesc în ansamblul lor condițiile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf.

(2) Fără a aduce atingere situațiilor în care BCE decide să exercite în mod direct sarcinile de supraveghere vizând instituțiile de credit în temeiul articolului 6 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, în cazul primirii unei comunicări în temeiul alineatului (1) în raport cu o entitate sau un grup menționat la articolul 7 alineatul (3), comitetul comunică fără ***nicio*** întârziere evaluarea sa menționată la alineatul (1) al patrulea paragraf BCE sau autorității naționale competente relevante.

(3) Adoptarea anterioară a unei măsuri în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, al articolului 27 din Directiva 2014/59/UE, al articolului 13 din prezentul regulament sau al articolului 104 din Directiva 2013/36/UE nu constituie o condiție pentru aplicarea unei măsuri de rezoluție.";

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

«(d) este necesar un sprijin financiar public extraordinar, cu excepția cazului în care acest sprijin este acordat în una dintre formele menționate la articolul 18a alineatul (1);»;

(ii) al doilea și al treilea paragraf se elimină;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

«(5) În sensul alineatului (1) litera (c), o măsură de rezoluție este considerată de interes public atunci când respectiva măsură de rezoluție este necesară pentru a realiza cel puțin unul dintre obiectivele rezoluției menționate la articolul 14 și este proporțională cu cel puțin unul dintre aceste obiective și atunci când lichidarea instituției conform procedurii obișnuite de insolvență nu ar permite atingerea obiectivelor rezoluției într-un mod mai eficace.

Se prezumă că acțiunea de rezoluție nu este de interes public în sensul alineatului (1) litera (c) din prezentul articol în cazul în care autoritatea de rezoluție a decis să aplice obligații simplificate unei instituții, în temeiul articolului 4. Prezumția este relativă și nu se aplică în cazul în care autoritatea de rezoluție estimează că unul sau mai multe dintre obiectivele rezoluției ar fi expuse riscului în cazul în care instituția ar fi lichidată prin procedura obișnuită de insolvență.

Atunci când efectuează evaluarea menționată la primul paragraf, comitetul, pe baza informațiilor de care dispune la momentul evaluării respective, ***evaluează*** și compară întregul sprijin financiar public extraordinar care se poate aștepta să fie acordat entității, atât în caz de rezoluție, cât și în cazul lichidării în conformitate cu dreptul intern aplicabil.»;

În sensul celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, statele membre participante, schemele de garantare a depozitelor și, dacă este necesar, autoritatea desemnată, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE, informează comitetul cu privire la orice măsuri pregătitoare pentru acordarea măsurilor menționate la articolul 18a alineatul (1) literele (c) și (d) din prezentul regulament, inclusiv cu privire la orice contacte cu Comisia înainte de notificare.

(d) la alineatul (7), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

«În termen de 24 de ore de la transmiterea de către comitet a schemei de rezoluție, Comisia o aprobă sau se opune acesteia fie în ceea ce privește aspectele discreționare ale schemei de rezoluție în cazurile care nu fac obiectul celui de al treilea paragraf de la prezentul alineat, fie în ceea ce privește propunerea de utilizare a ajutoarelor de stat sau a ajutoarelor din partea fondului care nu sunt considerate compatibile cu piața internă.»;

(e) se adaugă ***următoarele alineate***:

«(11) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), comitetul poate solicita autorităților naționale de rezoluție să exercite competențele prevăzute în dreptul intern de transpunere a articolului 33a din Directiva 2014/59/UE, în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern. Autoritățile naționale de rezoluție execută instrucțiunile primite din partea comitetului în conformitate cu articolul 29.

(11a) Pentru a asigura aplicarea eficace și coerentă a prezentului articol, comitetul emite orientări și oferă autorităților naționale de rezoluție instrucțiuni pentru aplicarea standardelor tehnice de reglementare menționate la articolul 32 alineatul (5a) din Directiva 2014/59/UE.»"

20. Se introduce următorul articol 18a:

„Articolul 18a

Sprijinul financiar public extraordinar

(1) Se poate acorda sprijin financiar public extraordinar în afara măsurii de rezoluție unei entități menționate la articolul 2 ***în mod excepțional*** numai în unul dintre următoarele cazuri și cu condiția ca sprijinul financiar public extraordinar să respecte condițiile și cerințele stabilite în cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat:

(a) în cazul în care, pentru a remedia o perturbare gravă a economiei unui stat membru ***de natură excepțională sau sistemică și*** pentru a menține stabilitatea financiară, sprijinul financiar public extraordinar îmbracă oricare dintre formele următoare:

(i) o garanție de stat în sprijinul facilităților de lichiditate oferite de băncile centrale în conformitate cu condițiile băncilor centrale;

(ii) o garanție de stat pentru pasivele nou-emise;

(iii) achiziționarea de instrumente de fonduri proprii, altele decât instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, sau de alte instrumente de capital sau utilizarea de măsuri privind activele depreciate, la prețuri, durate și în condiții care nu conferă foloase necuvenite instituției sau entității în cauză, cu condiția ca, la momentul acordării sprijinului public, să nu existe niciuna dintre situațiile menționate la articolul 18 alineatul (4) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 21 alineatul (1);

(b) în cazul în care sprijinul financiar public extraordinar ia forma unei intervenții ***eficiente din punctul de vedere al costurilor*** din partea unei scheme de garantare a depozitelor ▌în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 11a și 11b din Directiva 2014/49/UE, cu condiția să nu existe niciuna dintre situațiile menționate la articolul 18 alineatul (4);

(c) în cazul în care sprijinul financiar public extraordinar ia forma unei intervenții ***eficiente din punctul de vedere al costurilor*** din partea unei scheme de garantare a depozitelor în contextul lichidării unei instituții ***de credit*** în temeiul articolului 32b din Directiva 2014/59/UE și în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 11 alineatul (5) din Directiva 2014/49/UE;

(d) în cazul în care sprijinul financiar public extraordinar ia forma unui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE acordat în contextul lichidării instituției sau a entității în temeiul articolului 32b din Directiva 2014/59/UE, altul decât sprijinul acordat de o schemă de garantare a depozitelor în temeiul articolului 11 alineatul (5) din Directiva 2014/49/UE.

(2) Măsurile de sprijin menționate la alineatul (1) litera (a) îndeplinesc toate condițiile următoare:

(a) măsurile se limitează la entitățile solvabile, fapt confirmat de BCE sau de autoritatea națională competentă relevantă;

(b) măsurile au un caracter preventiv și temporar și se bazează pe o strategie ▌predefinită ***de încetare a măsurii de sprijin*** aprobată de BCE sau de autoritatea națională competentă relevantă, care include o dată de încetare, o dată de vânzare sau un grafic de rambursare clar specificate pentru oricare dintre măsurile prevăzute; ***aceste informații nu se divulgă decât după un an de la încheierea strategiei de încetare a măsurii de sprijin, sau de la punerea în aplicare a planului de remediere sau de la evaluarea prevăzută la al șaptelea paragraf de la prezentul alineat***;

(c) măsurile sunt proporționale cu obiectivul remedierii consecințelor pe care le are perturbarea gravă sau al menținerii stabilității financiare;

(d) măsurile nu sunt utilizate pentru a compensa pierderile pe care entitatea le-a suportat sau este susceptibilă să le suporte în ***următoarele 12 luni***.

În sensul primului paragraf litera (a), se consideră că o entitate este solvabilă în cazul în care BCE sau autoritatea națională competentă relevantă a concluzionat că nu a avut loc sau nu este probabil să aibă loc nicio încălcare în următoarele 12 luni, ***pe baza așteptărilor actuale,*** a niciuneia dintre cerințele menționate la articolul 92 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE, la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, la articolul 40 din Directiva (UE) 2019/2034 sau a niciuneia dintre cerințele relevante aplicabile în temeiul dreptului intern sau al dreptului Uniunii.

În sensul primului paragraf litera (d), autoritatea competentă relevantă cuantifică pierderile pe care entitatea le-a suportat sau este susceptibilă să le suporte. Această cuantificare se bazează cel puțin pe ***evaluările calității activelor efectuate de BCE, ABE sau de autoritățile naționale sau, după caz, pe inspecțiile la fața locului efectuate de autoritatea competentă***. ***În cazul în care astfel de exerciții nu pot fi efectuate în timp util, autoritatea competentă își poate baza evaluarea pe*** bilanțul instituției, cu condiția ca bilanțul să respecte normele și standardele contabile aplicabile, fapt confirmat de un auditor extern independent ▌. ***Autoritatea competentă depune toate eforturile pentru a se asigura că cuantificarea se bazează pe valoarea de piață a activelor, a pasivelor și a elementelor extrabilanțiere ale instituției sau ale entității.***

Măsurile de sprijin menționate la alineatul (1) litera (a) punctul (iii) se limitează la măsuri care au fost evaluate de BCE sau de autoritatea națională competentă ca fiind necesare pentru a ***asigura*** solvabilitatea entității prin soluționarea deficitului său de capital stabilit în scenariul nefavorabil al simulărilor de criză la nivel național, la nivelul Uniunii sau la nivelul MUS sau al exercițiilor echivalente desfășurate de către BCE, ABE sau de către autoritățile naționale, după caz, confirmat de BCE sau de autoritatea competentă relevantă.

Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) punctul (iii), achiziționarea de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază este permisă în mod excepțional atunci când deficitul identificat este de așa natură încât achiziționarea oricăror alte instrumente de fonduri proprii sau a altor instrumente de capital nu ar permite entității în cauză să soluționeze deficitul de capital stabilit în scenariul nefavorabil în cadrul simulării de criză relevante sau al exercițiului echivalent. Cuantumul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază achiziționate nu trebuie să depășească 2 % din cuantumul total al expunerii la risc al instituției sau al entității în cauză, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În cazul în care niciuna dintre măsurile de sprijin menționate la alineatul (1) litera (a) nu este rambursată, restituită sau încheiată în alt mod în conformitate cu termenele strategiei de ▌***încetare a măsurii de sprijin*** stabilite la momentul acordării măsurii respective, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ***cere instituției sau entității în cauză să prezinte un plan de remediere unic***. ***Planul de remediere descrie măsurile care trebuie luate pentru a menține sau a restabili conformitatea cu cerințele de supraveghere, viabilitatea pe termen lung a instituției sau a entității și capacitatea acesteia de a rambursa suma furnizată, precum și calendarul aferent.***

În cazul în care BCE sau autoritatea națională competentă relevantă consideră că planul de remediere unic nu este credibil sau fezabil ori în cazul în care instituția sau entitatea nu respectă planul de remediere, se efectuează o evaluare pentru a determina dacă instituția sau entitatea este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, în conformitate cu articolul 18.

(2a) BCE sau autoritatea națională competentă relevantă informează comitetul cu privire la rezultatul evaluării sale efectuate pentru a determina dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (2) literele (a), (b) și (d) în ceea ce privește entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (2) și entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5).”

21. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care măsurile de rezoluție presupun acordarea de ajutoare de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) din TFUE sau de ajutoare din partea fondului în conformitate cu alineatul (3) al prezentului articol, schema de rezoluție menționată la articolul 18 alineatul (6) din prezentul regulament intră în vigoare numai după adoptarea de către Comisie a unei decizii favorabile sau condiționate, ori a unei decizii de a nu ridica obiecții, privind compatibilitatea cu piața internă a utilizării acestor ajutoare. ***Luând în considerare necesitatea executării la timp a schemei de rezoluție de către comitet,*** Comisia adoptă decizia privind compatibilitatea cu piața internă a utilizării ajutorului de stat sau a ajutorului din partea fondului cel târziu atunci când aprobă sau formulează obiecțiuni la schema de rezoluție în temeiul articolului 18 alineatul (7) al doilea paragraf sau atunci când expiră perioada de 24 de ore menționată la articolul 18 alineatul (7) al cincilea paragraf, dacă aceasta din urmă survine mai întâi. ***Dacă o astfel de decizie nu este adoptată în termen de 24 de ore de la transmiterea de către comitet a schemei de rezoluție, schema de rezoluție este considerată autorizată de către Comisie și intră în vigoare în conformitate cu articolul 18 alineatul (7) al cincilea paragraf.***

În îndeplinirea sarcinilor care le sunt conferite prin articolul 18 din prezentul regulament, instituțiile Uniunii dispun de mecanisme structurale care să asigure independența operațională și să evite conflictele de interese care ar putea apărea între funcțiile însărcinate cu îndeplinirea sarcinilor respective și alte funcții și fac publice, în mod corespunzător, toate informațiile relevante privind organizarea lor internă în această privință.";

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) De îndată ce consideră că ar putea fi necesară utilizarea fondului, comitetul contactează în mod informal, prompt și confidențial Comisia pentru a discuta despre posibila utilizare a fondului, inclusiv despre aspectele juridice și economice legate de utilizarea acestuia. De îndată ce este suficient de sigur că schema de rezoluție avută în vedere va implica recurgerea la ajutor din partea fondului, comitetul notifică în mod oficial Comisia cu privire la modul propus de utilizare a fondului. Notificarea respectivă conține toate informațiile de care Comisia are nevoie pentru a efectua evaluările în temeiul prezentului alineat și pe care comitetul le deține sau pe care comitetul are competența de a le obține în conformitate cu prezentul regulament.

Odată primită notificarea menționată la primul paragraf, Comisia analizează dacă prin recurgerea la fond se va denatura concurența sau se va crea riscul de denaturare a concurenței prin favorizarea beneficiarului sau a oricărei alte întreprinderi, astfel încât, în măsura în care ar afecta schimburile comerciale dintre statele membre, utilizarea fondului ar deveni incompatibilă cu piața internă. În ceea ce privește utilizarea fondului, Comisia aplică criteriile stabilite pentru aplicarea normelor privind ajutoarele de stat consacrate la articolul 107 din TFUE. Comitetul pune la dispoziția Comisiei informațiile pe care le deține sau pe care comitetul are competența de a le obține în conformitate cu prezentul regulament și pe care Comisia le consideră necesare pentru a efectua evaluarea respectivă.

Atunci când efectuează evaluarea, Comisia ține seama de toate regulamentele relevante adoptate în temeiul articolului 109 din TFUE, de toate comunicările și îndrumările conexe și pertinente ale Comisiei, precum și de toate măsurile adoptate de Comisie în aplicarea normelor din tratate referitoare la ajutoarele de stat, aflate în vigoare în momentul efectuării evaluării. Respectivele măsuri se aplică ca și cum trimiterile la statul membru responsabil de notificarea ajutoarelor sunt trimiteri la comitet, efectuându-se și alte modificări necesare.

Comisia adoptă o decizie privind compatibilitatea utilizării fondului cu piața internă și adresează decizia respectivă comitetului și autorităților naționale de rezoluție din statul membru vizat sau din statele membre vizate. Respectiva decizie poate fi subordonată condițiilor, angajamentelor sau obligațiilor cu privire la beneficiar și ține seama de necesitatea executării la timp a măsurilor de rezoluție de către comitet.

Decizia poate, de asemenea, să stabilească obligații pentru comitet, pentru autoritățile naționale de rezoluție din statul membru participant ori din statele membre vizate sau pentru beneficiar***, după caz și în măsura în care obligațiile respective intră în sfera lor de competență***, pentru a permite monitorizarea respectării deciziei. Aceste obligații pot include numirea unui administrator fiduciar sau a unei alte persoane independente care să acorde asistență în procesul de monitorizare. Administratorul fiduciar sau o altă persoană independentă poate executa funcțiile ce sunt prevăzute în decizia Comisiei.

Decizia adoptată în temeiul prezentului alineat se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Comisia poate adopta o decizie de refuz adresată comitetului, prin care aceasta stabilește că modul propus de utilizare a fondului este incompatibil cu piața internă și nu poate fi executat sub forma propusă de comitet. După ce primește o astfel de decizie, comitetul își revede schema de rezoluție și elaborează o versiune revizuită a schemei de rezoluție.";

(c) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Prin derogare de la alineatul (3), la cererea unui stat membru sau a comitetului, în termen de șapte zile de formularea acestei cereri, Consiliul poate decide în unanimitate că utilizarea fondului trebuie să fie considerată compatibilă cu piața internă, în cazul în care această decizie este justificată de circumstanțe excepționale. Comisia ia o decizie cu privire la cazul în care Consiliul nu a luat o decizie în termenul de șapte zile."

22. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Înainte de a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție sau condițiile pentru reducerea valorii contabile sau pentru conversia instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile menționate la articolul 21 alineatul (1), comitetul se asigură că o persoană independentă de orice autoritate publică, inclusiv de comitet și autoritatea națională de rezoluție, precum și de entitatea în cauză efectuează o evaluare corectă, prudentă și realistă a activelor și a pasivelor entității menționate la articolul 2.";

(b) se introduce următorul alineat (8a):

„(8a) În cazul în care este necesar pentru fundamentarea deciziilor menționate la alineatul (5) literele (c) și (d), evaluatorul completează informațiile de la alineatul (7) litera (c) cu o estimare a valorii activelor și pasivelor extrabilanțiere, inclusiv a datoriilor și activelor contingente.";

(c) la alineatul (18), se adaugă următoarea literă (d):

„(d) atunci când stabilește pierderile pe care schema de garantare a depozitelor le-ar fi suportat dacă instituția ar fi fost lichidată prin procedura obișnuită de insolvență, aplică criteriile și metodologia menționate la articolul 11e din Directiva 2014/49/UE și în orice act delegat adoptat în temeiul articolului respectiv.";

23. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se modifică după cum urmează:

— teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comitetul, acționând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18, își exercită competența de a reduce valoarea contabilă sau de a converti instrumentele de capital relevante și datoriile eligibile astfel cum sunt menționate la alineatul (7a) în raport cu entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (2) și în raport cu entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și articolul 7 alineatul (5), dacă sunt întrunite condițiile pentru aplicarea acestor dispoziții, numai în cazul în care stabilește, în cadrul sesiunii sale executive, în urma primirii unei comunicări în temeiul celui de al doilea paragraf sau din proprie inițiativă, că sunt întrunite una sau mai multe dintre următoarele condiții:";

— litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) entitatea sau grupul solicită sprijin financiar public extraordinar, cu excepția cazului în care acest sprijin este acordat în una dintre formele menționate la articolul 18a alineatul (1).";

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluarea condițiilor menționate la primul paragraf literele (a)-(d) se efectuează de către BCE în cazul entităților menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a) sau de către autoritatea națională competentă relevantă în cazul entităților menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (b), alineatul (4) litera (b) și alineatul (5), precum și de către comitet, în cadrul sesiunii sale executive, în conformitate cu repartizarea sarcinilor în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatele (1) și (2).";

(b) alineatul (2) se elimină;

(c) la alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) având în vedere calendarul, necesitatea de a pune în aplicare în mod eficace competențele de reducere a valorii contabile și de conversie sau strategia de rezoluție pentru grupul de rezoluție, precum și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă potrivit căreia intrarea în dificultate a entității respective sau a grupului respectiv ar putea fi împiedicată într-un interval de timp rezonabil prin vreo măsură, inclusiv o măsură alternativă a sectorului privat, o măsură de supraveghere sau măsuri de intervenție timpurie, în afara reducerii valorii contabile sau conversiei instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile, astfel cum se menționează la alineatul (7a).";

(d) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) În cazul în care sunt îndeplinite atât una sau mai multe dintre condițiile menționate la alineatul (1) în ceea ce privește o entitate menționată la alineatul respectiv, cât și condițiile menționate la articolul 18 alineatul (1) în ceea ce privește entitatea respectivă sau o entitate aparținând aceluiași grup, se aplică procedura prevăzută la articolul 18 alineatele (6), (7) și (8)."

24. Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Fondul poate aduce contribuția menționată la alineatul (6) numai în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) s-a adus o contribuție la absorbția pierderilor și la recapitalizare, în valoare de cel puțin 8 % din totalul datoriilor, inclusiv fondurile proprii ale instituției aflate în rezoluție, cuantificată în conformitate cu evaluarea prevăzută la articolul 20 alineatele (1)-(15), de către acționari, deținătorii de instrumente de capital relevante și de alte datorii care pot face obiectul recapitalizării interne prin reduceri, reducerea valorii contabile sau conversie în temeiul articolului 48 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE și al articolului 21 alineatul (10) din prezentul regulament și de către schema de garantare a depozitelor în temeiul articolului 79 din prezentul regulament și al articolului 109 din Directiva 2014/59/UE, după caz;

(b) contribuția din partea fondului nu depășește 5 % din totalul datoriilor, inclusiv fondurile proprii ale instituției aflate în rezoluție, cuantificată în conformitate cu evaluarea prevăzută la articolul 20 alineatele (1)-(15).";

(c) la alineatul (13), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluarea menționată la primul paragraf stabilește cuantumul cu care trebuie redusă valoarea contabilă sau convertite datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne:

(a) pentru a restabili ponderea fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale instituției aflate în rezoluție sau, după caz, pentru a stabili ponderea instituției-punte, ținând seama de orice contribuție la capital din partea fondului efectuată în temeiul articolului 76 alineatul (1) litera (d);

(b) pentru a menține o încredere suficientă a pieței în instituția aflată în rezoluție sau în instituția-punte, ținând cont de necesitatea de acoperi datoriile contingente, și pentru a permite instituției aflate în rezoluție să respecte în continuare, pe o perioadă de cel puțin un an, condițiile de autorizare și să își desfășoare în continuare activitățile pentru care a fost autorizată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE sau Directiva 2014/65/UE."

25. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„**Obligația în materie de cooperare și de schimb de informații**";

(b) se introduc următoarele alineate (2a), (2b) și (2c):

„(2a) Comitetul, CERS, ABE, ESMA și EIOPA cooperează îndeaproape și își furnizează reciproc toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

(2b) BCE și ceilalți membri ai Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) cooperează îndeaproape cu comitetul și îi furnizează toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor comitetului, inclusiv informațiile colectate de aceștia în conformitate cu statutul lor. Articolul 88 alineatul (6) se aplică schimburilor în cauză.

(2c) Autoritățile desemnate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE cooperează îndeaproape cu comitetul. ***Autoritățile desemnate și comitetul își*** furnizează ***reciproc*** toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor ***lor respective***.";

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Comitetul depune eforturi pentru a coopera îndeaproape cu orice instrument public de asistență financiară, inclusiv cu Fondul european de stabilitate financiară (FESF) și cu Mecanismul european de stabilitate (MES), în special în toate situațiile următoare:

(a) în circumstanțele extraordinare menționate la articolul 27 alineatul (9) și în cazurile în care instrumentul respectiv a acordat sau este posibil să acorde asistență financiară directă sau indirectă unor entități stabilite într-un stat membru participant;

(b) în cazul în care comitetul a încheiat un acord financiar în numele fondului în temeiul articolului 74.";

(d) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Dacă este necesar, comitetul încheie un memorandum de înțelegere cu BCE și ceilalți membri ai SEBC, cu autoritățile naționale de rezoluție și cu autoritățile naționale competente, care să prezinte în termeni generali modalitatea de cooperare în temeiul alineatelor (2), (2a), (2b) și (4) de la prezentul articol și în temeiul articolului 74 al doilea paragraf, în exercitarea sarcinilor care le revin în temeiul dreptului Uniunii. Memorandumul face obiectul unei revizuiri periodice și se publică în conformitate cu cerințele privind secretul profesional."

26. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 30a*

Informații deținute de mecanismul centralizat automatizat

(1) Autoritățile care gestionează mecanismele centralizate automatizate instituite prin articolul 32a din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului (**) furnizează comitetului, la cererea acestuia, informații referitoare la numărul de clienți pentru care o entitate menționată la articolul 2 este singurul sau principalul partener bancar.

(2) Comitetul solicită informațiile menționate la alineatul (1) numai de la caz la caz și atunci când acest lucru este necesar în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

(3) Comitetul poate partaja informațiile obținute în temeiul primului paragraf cu autoritățile naționale de rezoluție în contextul îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

_____

(**) Directiva 2015/849/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).";

27. ▌Articolul 31 ***se modifică după cum urmează***:

(a) la alineatul (1), paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„Cooperarea privind schimbul de informații se desfășoară în conformitate cu articolul 11 și cu articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, fără a aduce atingere capitolului 5 din prezentul titlu. În acest cadru și în scopul evaluării planurilor de rezoluție, comitetul:

(a) poate solicita autorităților naționale de rezoluție să îi transmită toate informațiile necesare pe care le-au obținut;

(b) furnizează autorității naționale de rezoluție a unui stat membru participant, la cererea acesteia, orice informații necesare pentru îndeplinirea sarcinilor autorității respective în temeiul prezentului regulament."

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul entităților și grupurilor menționate la articolul 7 alineatul (2), precum și al entităților și grupurilor menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea dispozițiilor respective, autoritățile naționale de rezoluție consultă comitetul înainte de a acționa în conformitate cu articolul 86 din Directiva 2014/59/UE."

28. La articolul 32 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care un grup cuprinde entități stabilite în state membre participante, precum și în state membre neparticipante sau în țări terțe, fără a aduce atingere unei eventuale aprobări din partea Consiliului sau a Comisiei impuse în temeiul prezentului regulament, comitetul reprezintă autoritățile naționale de rezoluție din statele membre participante, în scopul consultării și cooperării cu statele membre neparticipante sau cu țările terțe, în conformitate cu articolele 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 și 88-92 din Directiva 2014/59/UE."

29. Articolul 34 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Utilizând pe deplin toate informațiile de care dispune deja BCE, inclusiv informațiile colectate de membrii SEBC în conformitate cu statutul acestora, sau toate informațiile de care dispun autoritățile naționale competente, CERS, ABE, ESMA sau EIOPA, comitetul poate solicita, prin intermediul autorităților naționale de rezoluție sau în mod direct, după ce a informat autoritățile respective, următoarelor persoane juridice sau fizice să îi furnizeze toate informațiile necesare, în conformitate cu procedura impusă de comitet și în forma prevăzută de comitet, pentru exercitarea atribuțiilor sale:";

(b) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Comitetul, BCE, membrii SEBC, autoritățile naționale competente, CERS, ABE, ESMA, EIOPA și autoritățile naționale de rezoluție pot întocmi memorandumuri de înțelegere care să stabilească o procedură de reglementare a schimbului de informații. Schimbul de informații dintre comitet, BCE și alți membri ai SEBC, autoritățile naționale competente, CERS, ABE, ESMA, EIOPA și autoritățile naționale de rezoluție nu este considerat o încălcare a cerințelor privind secretul profesional.

(6) Autoritățile naționale competente, BCE, membrii SEBC, CERS, ABE, ESMA, EIOPA și autoritățile naționale de rezoluție cooperează cu comitetul pentru a verifica dacă, la momentul formulării cererii, sunt deja disponibile toate informațiile solicitate sau numai o parte din acestea. În cazul în care aceste informații sunt disponibile, autoritățile naționale competente, BCE și alți membri ai SEBC, CERS, ABE, ESMA, EIOPA sau autoritățile naționale de rezoluție furnizează informațiile respective comitetului."

30. La articolul 43 alineatul (1), se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) vicepreședintele desemnat în conformitate cu articolul 56;";

30a. Articolul 45 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Transparență și răspundere";

(b) se introduce următorul alineat:

„***(3a) Comitetul își publică politicile, orientările, instrucțiunile generale, notele de orientare și documentele de lucru ale serviciilor sale privind rezoluția în general și practicile și metodologiile de rezoluție care trebuie aplicate în cadrul mecanismului unic de rezoluție, atât timp cât o astfel de publicare nu implică divulgarea de informații confidențiale."***

31. La articolul 50 alineatul (1), litera (n) se înlocuiește cu următorul text:

„(n) numește un contabil și un auditor intern, care intră sub incidența Statutului funcționarilor și al Regimului aplicabil celorlalți agenți și care sunt independenți din punct de vedere funcțional în îndeplinirea îndatoririlor lor;";

31a. La articolul 50 alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„***(qa) se asigură că autoritățile naționale de rezoluție sunt consultate cu privire la orientările, instrucțiunile generale, politicile sau notele de orientare care stabilesc politicile, practicile sau metodologiile de rezoluție la a căror punere în aplicare vor contribui autoritățile naționale de rezoluție respective.";***

32. Articolul 53 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Comitetul este alcătuit, în cadrul sesiunii sale executive, din președinte, vicepreședinte și din cei patru membri menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b).";

(b) la alineatul (5), cuvintele „articolul 43 alineatul (1) literele (a) și (b)" se înlocuiesc cu cuvintele „articolul 43 alineatul (1) literele (a), (aa) și (b)".

33. La articolul 55, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Atunci când deliberează cu privire la o entitate individuală sau un grup cu sediul doar într-un singur stat membru participant, în cazul în care toți membrii menționați la articolul 53 alineatele (1) și (3) nu sunt în măsură să ajungă prin consens, în termenul stabilit de președinte, la un acord comun, președintele, vicepreședintele și membrii menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b) adoptă o decizie cu majoritate simplă.

(2) Atunci când deliberează cu privire la un grup transfrontalier, în cazul în care toți membrii menționați la articolul 53 alineatele (1) și (4) nu sunt în măsură să ajungă prin consens, în termenul stabilit de președinte, la un acord comun, președintele, vicepreședintele și membrii menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b) adoptă o decizie cu majoritate simplă."

34. Articolul 56 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) întocmirea unui proiect preliminar de buget și a unui proiect de buget al comitetului, în conformitate cu articolul 61, și execuția bugetului comitetului, în conformitate cu articolul 63;";

(b) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Mandatul președintelui, al vicepreședintelui și al membrilor menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b) este de cinci ani. ▌

O persoană care a ***îndeplinit funcția*** ▌ de președinte, vicepreședinte sau membru menționat la articolul 43 alineatul (1) litera (b) nu este eligibilă pentru a fi numită în niciuna dintre celelalte două funcții.";

(c) ▌ alineatul (6) se ▌ ***înlocuiește cu următorul text***:

▌

„(6) După audierea comitetului, reunit în sesiune plenară, Comisia propune Parlamentului European o listă de candidați finaliști, care respectă echilibrul de gen, pentru funcțiile de președinte, vicepreședinte și membri menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b) și informează Consiliul în legătură cu această listă a candidaților finaliști. Parlamentul European poate audia candidații de pe această listă scurtă. În conformitate cu rezultatul obținut în Parlamentul European, Comisia prezintă Parlamentului European spre aprobare o propunere de numire a președintelui, a vicepreședintelui și a membrilor menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b). În urma aprobării acestei propuneri, Consiliul adoptă o decizie de punere în aplicare pentru numirea președintelui, a vicepreședintelui și a membrilor menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b). Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.";

▌

(e) la alineatul (7), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Președintele, vicepreședintele și membrii menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b) rămân în funcție până când succesorii lor sunt numiți și și-au asumat atribuțiile în conformitate cu decizia Consiliului menționată la alineatul (6) de la prezentul articol.";

(ea) alineatul (8) se elimină.

35. Articolul 61 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61

Întocmirea bugetului

(1) Până la data de 31 martie a fiecărui an, președintele întocmește un proiect preliminar de buget al comitetului, inclusiv o declarație privind estimarea veniturilor și cheltuielilor comitetului pentru exercițiul financiar următor, precum și o schemă de personal pentru exercițiul financiar următor și o prezintă comitetului în cadrul sesiunii sale plenare.

Comitetul, în cadrul sesiunii sale plenare, ajustează, dacă este necesar, proiectul preliminar de buget al comitetului și proiectul de schemă de personal.

(2) Pe baza proiectului preliminar de buget, astfel cum a fost adoptat de comitet în sesiune plenară, președintele elaborează un proiect de buget al comitetului și îl prezintă spre adoptare comitetului reunit în sesiune plenară.

Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, comitetul, în cadrul sesiunii sale plenare, ajustează, dacă este necesar, proiectul de buget prezentat de președinte și adoptă bugetul definitiv al comitetului și schema de personal."

35a. La articolul 62, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Responsabilitatea pentru adoptarea standardelor de control intern și pentru instituirea unor sisteme și proceduri de control intern adaptate îndeplinirii sarcinilor auditorului intern revine sesiunii plenare a comitetului.";

36. La articolul 69, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care, după încheierea perioadei inițiale menționate la alineatul (1), mijloacele financiare disponibile scad sub nivelul-țintă prevăzut la alineatul respectiv, contribuțiile obișnuite, calculate în conformitate cu articolul 70, se ridică până la atingerea nivelului-țintă. Comitetul poate amâna colectarea contribuțiilor obișnuite în conformitate cu articolul 70 cu ***până la trei ani*** pentru a se asigura că suma care urmează să fie colectată ajunge la o sumă proporțională cu costurile procesului de colectare, cu condiția ca o astfel de amânare să nu afecteze în mod semnificativ capacitatea comitetului de a utiliza fondul în temeiul secțiunii 3. După atingerea nivelului-țintă pentru prima dată și dacă mijloacele financiare disponibile scad ulterior la mai puțin de două treimi din nivelul-țintă, contribuțiile respective se stabilesc la un nivel care să permită atingerea nivelului-țintă în termen de ***patru*** ani.";

37. Articolul 70 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Mijloacele financiare disponibile pentru a fi luate în considerare în scopul atingerii nivelului-țintă menționat la articolul 69 pot include angajamente irevocabile de plată care sunt garantate în întregime prin active cu risc scăzut negrevate de drepturi ale unor terți, aflate la dispoziția comitetului și alocate pentru uzul exclusiv al acestuia în scopurile menționate la articolul 76 alineatul (1). Cota-parte a acestor angajamente de plată irevocabile nu depășește ***30*** % din cuantumul total al contribuțiilor percepute în conformitate cu prezentul articol. În limita respectivă, comitetul stabilește anual partea angajamentelor de plată irevocabile din cuantumul total al contribuțiilor care urmează să fie colectate în conformitate cu prezentul articol.";

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Comitetul solicită angajamentele de plată irevocabile asumate în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol atunci când este necesară utilizarea fondului în temeiul articolului 76.

În cazul în care o instituție sau o entitate nu se mai încadrează în domeniul de aplicare al articolului 2 și nu mai este supusă obligației de a plăti contribuții în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, comitetul solicită angajamentele de plată irevocabile asumate în temeiul alineatului (3) și încă datorate. În cazul în care contribuția legată de angajamentul de plată irevocabil este plătită în mod corespunzător la prima solicitare, comitetul anulează angajamentul și returnează garanția. În cazul în care contribuția nu este plătită în mod corespunzător la prima solicitare, comitetul confiscă garanția și anulează angajamentul."

38. La articolul 71 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cuantumul total al contribuțiilor ex post extraordinare pe an nu depășește de trei ori 12,5 % din nivelul-țintă."

39. La articolul 74 se introduce următorul alineat:

„Comitetul informează Comisia și BCE de îndată ce consideră că ar putea fi necesară activarea acordurilor financiare încheiate în numele fondului în conformitate cu prezentul articol și furnizează Comisiei și BCE toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în ceea ce privește aceste acorduri financiare."

40. Articolul 76 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care comitetul stabilește că este probabil ca utilizarea fondului în scopurile menționate la alineatul (1) să aibă drept rezultat transferarea către fond a unei părți din pierderile unei entități menționate la articolul 2, se aplică principiile care reglementează utilizarea fondului prevăzute la articolul 27.";

(b) se adaugă următoarele alineate (5) și (6):

„(5) În cazul în care instrumentele de rezoluție menționate la articolul 22 alineatul (2) litera (a) sau (b) sunt utilizate pentru a transfera doar o parte din activele, drepturile sau pasivele instituției aflate în rezoluție, comitetul are o creanță împotriva entității reziduale pentru orice cheltuieli și pierderi suportate de fond ca urmare a oricăror contribuții la rezoluție efectuate în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol în legătură cu pierderile pe care creditorii le-ar fi suportat în mod normal.

(6) Creanțele comitetului menționate la alineatul (5) de la prezentul articol și la articolul 22 alineatul (6) au, în fiecare stat membru participant, același rang de prioritate pe care îl au creanțele mecanismelor naționale de finanțare a rezoluției în dreptul intern al statului membru care reglementează procedura obișnuită de insolvență în temeiul articolului 108 alineatul (9) din Directiva 2014/59/UE."

41. Articolul 79 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Atunci când comitetul ia măsuri de rezoluție cu privire la o instituție de credit, și dacă aceste măsuri garantează faptul că deponenții ***de depozite garantate și persoanele fizice, precum și microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii care dețin depozite eligibile*** continuă să aibă acces la depozitele lor, pentru a evita situația în care ***aceștii deponenți*** trebuie să suporte pierderi, statele membre participante se asigură că schema de garantare a depozitelor la care este afiliată instituția de credit respectivă contribuie în scopurile și în condițiile prevăzute la articolul 109 din Directiva 2014/59/UE.

(2) Comitetul***, în strânsă cooperare cu schema de garantare a depozitelor,*** stabilește cuantumul contribuției schemei de garantare a depozitelor în conformitate cu alineatul (1) după consultarea schemei de garantare a depozitelor și, dacă este necesar, a autorității desemnate în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE, cu privire la costul estimat al rambursărilor efectuate către deponenți în temeiul articolului 11e din Directiva 2014/49/UE și în conformitate cu condițiile menționate la articolul 20 din prezentul regulament.

(3) Comitetul notifică decizia sa menționată la primul paragraf autorității desemnate în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE și schemei de garantare a depozitelor la care este afiliată instituția. Schema de garantare a depozitelor pune în aplicare decizia respectivă fără întârziere.";

(b) la alineatul (5), al doilea și al treilea paragraf se elimină.

41. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 79a

Raportarea privind lichiditățile în cadrul procedurii de rezoluție

Până la 31 decembrie 2024, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la chestiunea lichidităților în cadrul procedurii de rezoluție.

Raportul examinează dacă un deficit temporar de lichiditate după recapitalizarea unei instituții aflate în rezoluție este cauzat, printre altele, de lipsa unui instrument din setul de instrumente de rezoluție și examinează cele mai eficiente modalități de abordare a deficitelor temporare de lichiditate, ținând seama de practicile din alte jurisdicții. Raportul prezintă opțiuni de politică concrete.

Articolul 79b

Până la 31 decembrie 2026, în contextul reluării discuțiilor privind uniunea bancară, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la eficacitatea și domeniul de aplicare al mecanismului intern de transfer al pierderilor în cadrul grupurilor de rezoluție care rezultă din reforma cadrului de gestionare a crizelor.

În special, raportul face un bilanț al domeniului de aplicare a rezoluției, al nivelului de respectare a obiectivelor interne MREL și al condițiilor de acces la plasele de siguranță finanțate de sectorul bancar, în special la Fond.";

42. La articolul 85 alineatul (3), cuvintele „menționată la” se înlocuiesc cu cuvintele „adoptată în conformitate cu”.

43. La articolul 88 se adaugă următorul alineat (7):

„(7) Prezentul articol nu împiedică comitetul să își divulge analizele sau evaluările, inclusiv atunci când acestea se bazează pe informații furnizate de entitățile menționate la articolul 2 sau de alte autorități menționate la alineatul (6) de la prezentul articol, atunci când comitetul apreciază că divulgarea nu ar aduce atingere protecției interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică și că există un interes public în ceea ce privește divulgarea care prevalează asupra oricăror alte interese menționate la alineatul (5) de la prezentul articol. Se consideră că această divulgare este efectuată de către comitet în cadrul exercitării funcțiilor sale în temeiul prezentului regulament în sensul alineatului (1) de la prezentul articol.”;

43. La articolul 94 alineatul (1), se introduce următoarea literă:

„***(aa) interacțiunea dintre cadrul existent și instituirea sistemului european de asigurare a depozitelor.”***

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la … [OP: a se introduce data = ***12*** luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Cu toate acestea, articolul 1 punctul 1 litera (a), punctele 2 și 3, punctul 4 litera (a), punctul 5 litera (a), litera (b) și litera (c) subpunctele (i) și (ii), punctul 6 litera (a), punctul 7, punctul 13 litera (a) subpunctul (i) și litera (b), punctul 14 literele (a), (b) și (d), punctul 19 literele (d) și (e), punctul 21, punctul 23 litera (a) subpunctul (i) prima liniuță, literele (b) și (d), punctele 25-35 și punctele 39, 42 și 43 se aplică de la … [OP: a se introduce data = o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la …,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președinta	*Președintele*